קבלה · רבי שלום שרעבי

# קונטרס חסדי דוד

רבי דוד מג'אר

**ספריית אור ברסלב** · or-breslev.co.il

# קונטרס חסדי דוד

רבי דוד מג'אר

מקור הטקסט: ובלכתך בדרך

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/קונטרס-חסדי-דוד/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

# תוכן העניינים

**הקדמה לקונטרס חסדי דוד (מהרב אמת ליעקב)** ..... 4
**דף מט עמוד א** ..... 6
**דף מט עמוד ב** ..... 9
**דף נ עמוד א** ..... 12
**דף נ עמוד ב** ..... 14
**דף נא עמוד א** ..... 17
**דף נא עמוד ב** ..... 20
**דף נב עמוד א** ..... 23
**דף נב עמוד ב** ..... 25
**דף נג עמוד א** ..... 28
**דף נג עמוד ב** ..... 31
**דף נד עמוד א** ..... 33
**דף נד עמוד ב** ..... 36
**דף נה עמוד א** ..... 38
**דף נה עמוד ב** ..... 41
**דף נו עמוד א** ..... 42

## הקדמה לקונטרס חסדי דוד (מהרב אמת ליעקב)

שמעו מלכים האזינו רוזנים אנכי לה' אנכי אשירה אזמר לה' אלהי ישראל. כעל כל אשר גמלני ה' וזיכני לחזות בנועם האי ספר"א דמארי טב קונט' הקדוש הזה חסדי דוד הנאמנים. זאת פעולת צדיק הרב החסיד המקובל האלהי כמוהר"ר דוד מאגא"ר זצוק"ל. מה נאה אילן זה אילנא דחיי מקור מים חיים מה נאה ני"ר זה הרואה אמר ברקאי מאירת עינים לנו לעינים אשר אסף איש טהור ברוב חכמתו וברוח מבינתו אין חקר לתבונה הן הראנו נפלאות מתורתו עמד וימודד אר"ש באר"ש ערבה וכלל במגילת ספר הזה כל החכמה חכמת האמת מאלף ועד תיו בקצ"ר אמיץ הדור אתם ראו כי רוח אלהים דיבר בו. ומזה כמה שנים לשמע אזן שמעתי כי הקונטרס הזה היה נמצא ביד איש אחד מן הרמתיים מיקירי ירושלים ושלחתי לו כתב פעם וב' שישלח לי העתקו ולא איסתייעא מלתא ומאותו היום והלאה שהיתי מצטער טובא כדי לראותו. ואל אלהי"ם ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים והבא לטהר מסייעין אותי מן השמים לכו חזו מפעלות אלהי"ם נפלאות תמים דעים כי בהיותי מסבב בשליחות זה אנכי בדרך נחני ה' באתי לעי"ת זאגארה יע"א שם ראיתי מראות אלהים מרגניתא טבא בבית החכם השלם מ"ד צדיק תמים כמוה"ר דוד קריספין נר"ו מכ"י הרב המופלא רבי"ן חסידא כמוהר"ר ראובן בכר יעקב זלה"ה וישבתי שם ימים ולילות והעתקתי אותו ויגעתי הרבה להוציא לאורה מנוקה מכל טעות שהיה מטושטש וסידרתי אותו בסדר נאה ושו"ש שמחה גדולה כמוצא שלל רב תלי"ת. ומשם נסעתי לעי"ת יאגבול יע"א שם מצאתי להבן יקיר של חכם הנזכר פרי עץ הדר רב אחא"י ורב חביב"א מבני חוב"ב מחבב שלוחי א"י החכם השלם והכולל עצו"ר כמוה"ר רפאל קריספין נר"ו החזיק במעזי ושרטט וכתב לאוהביו וריעיו יחידי סגולה שבעי"ת קארנאבט יע"א הי"ו שיסיעוני במתן דמים שיעור הדפסת קונט' הזה וכן עשו:

ואני תפילה לאל נורא עלילה יחד כולם יהי שלום בחילם שלום בארמנותם הון ועושר בביתם ויאריכו ימים על ממלכתם הם ובניהם וכל אשר להם וזכות הרב המחבר יגן עליהם ועלי שאזכה לחזור על הארץ הטובה בביתי ובחומותי ויבא יעקב שלם בגופי ובממוני ובתורתי לי ישוב לעבוד את ה' עבודה תמה תמיד כל הימים אכי"ר:

א תחילת הכל היה אור הא"ס ב"ה פשוט ואין דבר פנוי ממנו וכשעלה ברצונו לברא העולמות שיכירו גדולתו צמצם עצמו ונשאר מקום חלל בנקודה האמצעית שבו ובמקום ההוא האציל כל העולמות והצמצום הוא שורש הדין ומהרשימו נתהוו הכלים ואח"ך המשיך קו א' של אור והוא סוד הרחמים וע"י נתהוו עיגולים ויושר די"ב פרצופי א"ק וי"ב

פרצופי אבי"ע והעיגולים נקרא נפש והיושר רוח ועיגולי כל הפרצופים קדמו ליושרם וכן עיגולים ויושר של העליון קודם לתחתון חוץ מעתיק וא"א שתחילה נעשו עיגולי ע"י וא"א ואח"ך יושרם ובין בעיגולים ובין ביושר יש בהם כלים ואורות הנקרא עצמות ונקרא נר"ן ח"י. והכלים נחלקים לפנימי וחיצון והחיצון גדול מהפנימי והאורות נחלקים לפנימי ומקיף והמקיף גדול מהפנימי והפנימי מאיר חציו עובי של הכלי מצד פנים יען נכנס ומתלבש בתוכו והמקיף מאיר חציו עובי של הכלי מצד חוץ:

ב כל בחי' האורות הנז"ל הנק' נר"ן ח"י הנר"ן נקרא אור פנימי ונקרא צ' דצלם יען מתלבשים בכל הט"ס דאותו פרצוף דהיינו הנשמה בחב"ד ועיקרה במוח ומשם משלחת פארות אורותיה ע"י הגידין הלבנים בכל כלי הפנימי. והרוח בחג"ת ועיקרו בלב ומשם משלח פארות אורו ע"י העורקים הדופקים בכל כלי האמצעי. והנפש בנה"י ועיקרה בכבד ומשם מאיר ע"י הגידין הגסים המלאים דם בכל כלי החיצון דאותו פרצוף. והחיה נכנס בפנים וחוזרות לצאת דרך השערות ומתחלקת לג' מקיפים כדי להקיף לנר"ן דאותו פרצוף בלבד ונק' ל' דצלם ומקיף החוזר. והיחידה מתחלקת לד' מקיפים כנגד הנרנ"ח ומקפת לאותו פרצוף ולכל הפרצופים שממנו ולמטה ונק' מ' דצלם ומקיף הישר. וזהו בין בכללות דהיינו מפרצוף לפרצוף ובין בפרטיות דהיינו מספי' לספי' שבכל פרצוף ופרצוף:

ג סדר העיגולים והיושר הוא באופן זה דבתחילה נתפשט הקו ונעשו י' עיגולי א"ק ובתוכם היושר דא"ק והמקיף הישר דא"ק נתרחק ועמד אצל העיגולים ונשאר חלל בין פנימי דיושר למקיף דיושר ושם נתהוו עיגולים ויושר דכל הפרצוף שתחתיו. וכן בין פנימי למקיף דעתיק נשאר חלל ושם נעשו הפרצוף שממנו ולמטה וכן בא"א וכן בכל הפרצופים ואין מתחברים פנימי ומקיף רק בעשיה. וסדרם כך הקו פנימי מהכל ועליו מלביש א"ק ועליו עתיק דאצי' מלביש לנה"י דא"ק ועליו א"א ועליו או"א ועליהם זו"ן ועליהם ה' פרצופים בי"ע ועל העשיה מקיף דיושר דידה ועליהם עיגולים דידה ועליהם מקיף ועיגולי יצירה ועליהם מקיף ועיגולי בריאה ועליהם מקיף ועיגולי נוק' דז"א ועליהם מקיף ועיגולי ז"א ועליהם מקיף ועיגולי אימא ועליהם מקיף ועיגולי אבא ועליהם מקיף ועיגולי א"א ועליהם מקיף ועיגולי עתיק ועליהם מקי' א"ק ועליהם הא"ס ב"ה הסובב הכל הרי דבפנימי הפני' משובח ובמקיף ועיגולים החיצון משובח:

ד סדר עמידת היושר בתוך העיגולים הוא כך כי היושר בוקע גג העיגולים ובעובי חלון גג העיגולים עומד הג"ר דיושר והכתר ממשיך או"פ לי"ס דעיגולים והחכמה ממשכת או"פ לז"ת גוף דיושר והבינה ממשכת או"מ חוזר היוצא דרך השערות ומקיף לז"ת גוף

היושר והוא גרוע מהאור פנימי ומתדבק עם הכלים וע"ג זה המקיף מלביש א"א ובחלל המל' דעיגולים מתפשט ז"ת דיושר ורגלי הא"ק מתפשט עד קרקעית עיגולי עתיק. ויושר ו' פרצופי האצילות מסתיים בהשוואה א' עד קרקעית עיגולי א"א. לבד מנו"ה דעתיק שהיו מתפשטים קודם התיקון יותר למטה בסוד דדי בהמה ואח"ך בתיקון אסף את רגליו כנודע ויושרי פרצופי דבי"ע מתפשט עד קרקעית עיגולי עתיק כמו א"ק והקו המתלבש בא"ק אינו מתפשט עצמותו כ"א עד קרקעית עיגולי א"א כמו פרצופי האצי' ומשם ולמטה לא יש כ"א הארת הק ולכן האצי' המקבל מעצמות הקו שכנגדו נק' אצילות ומשם ולמטה נשתנו מהותם ונק' בי"ע:

ה א"ק נקרא כתר ונקרא קוץ הי' ושורש ונקרא עתיק ונוק' וא"א ונוק' ויחידה בערך כללות העולמות. אצי' נק' חכמה י' דהוי"ה שם ע"ב וטעמים ונקרא או"א ונשמה ונקרא חיה בערך כללות העולמות. בריאה נקרא בינה ה' ראשונה דהוי"ה ושם ס"ג ונקודות ונקרא ישסו"ת ונקרא גוף ונקרא נשמה בערך כללות העולמות. יצירה נקרא ו"ק ו' דהוי"ה ושם מ"ה ותגין ונקרא ישראל ולאה ונקרא לבוש ורוח של הכללות. עשיה נקרא מלכות ה' אחרונה דהוי"ה ושם ב"ן ואותיות ויעקב ורחל ונקרא היכל ונפש של הכללות כי בפרטות יש בכל הבחי' כל הנז"ל דהיינו א"ק ואבי"ע והוי"ה וי"ס ועסמ"ב וטנת"א וי"ב פרצופים ושורש ונשמה וגוף ולבוש והיכל ונר"ן ח"י אלא שבא"ק נתקבצו כל הה' א"ק דהיינו א"ק דא"ק וא"ק דאבי"ע ונעשו א"ק ואבי"ע שבו. ונתקבצו הכתרים די"ס ונעשו י"ס דיליה. ונתקבצו הה' קוצין ונעשו ההוי"ה דיליה. ונקבצו כל הה' שרשים דהיינו שורש דשורש נשאר במקומו ונקרא שורש דא"ק ולקח שורש דנשמה ונקרא נשמה דיליה ולקח שורש דגוף ונעשה גוף דיליה ולקח שורש דלבוש ונעשה לבוש דיליה ולקח שורש דהיכל ונעשה:

## דף מט עמוד א

היכל דיליה. ונקבצו עתיק ונוק' וא"א ונוק' די"ב פרצופי א"ק ואבי"ע ונעשו י"ב פרצופי א"ק ואבי"ע דא"ק. ונקבצו כל היחידות ונעשו נרנח"י שבו וכן אצי' לקח הה' אצי' דא"ק ואבי"ע והיודי"ן דה' הויו"ת וד' ע"ב דעסמ"ב וד' טעמים דטנת"א וה' נשמות דהיינו נשמה דשורש ונשמה דנשמה ונשמה דגוף ונשמה דלבוש ונשמה דהיכל ואו"א די"ב פרצופי א"ק ואבי"ע וחיות דנרנח"י וכעד"ז תקיש לכל שאר הג' בחי' דבי"ע כי לכן הא"ק נק' א"ק וכתר ויחידה וכו' אעפ"י שיש בו כל הפרטים יען כל בחי' נעשות מהא"ק ומהכתרים

ומיחידות ומהשרשים וכעד"ז באבי"ע. וכשם שנכללו הפרצופים מעולם לעולם ומפרצוף לפרצוף כך נכללו מספירה לספירה בפרטות ופרטי פרטות:

ו הי"ב פרצופים נכללים בט"ס דהיינו חב"ד הם עתיק ונוק' וא"א ונוק' דהיינו חו"ב הם עתיק ונוק' ודעת הוא א"א ונוקבא ונקרא חב"ד דכתר דהיינו חו"ס דכתר הם עתיק ונוק' דעת דכתר הוא א"א ונוקבא ונקרא או"א וזו"ן דכתר כי עתיק ונוקבא הם או"א שבכתר וא"א ונוקבא הם זו"ן דכתר והם נר"ן דנשמה דהיינו עתיק ונוק' הם נשמה ורוח דנשמה וא"א ונוקבא הם נפש דנשמה. והחג"ת הם או"א וישסו"ת והם חב"ד שבמוחין והם או"א וזו"ן דאו"א והם נר"ן דרוח והנה"י הם זו"ן ויעקב ורחל והם חב"ד דגופא והם או"א וזו"ן דזו"ן והם נר"ן דנפש. גם כל הי"ס נכללים בחב"ד עתיק ונוק' וא"א ונוקבא הם חב"ד דחכמה. ואו"א וישסו"ת הם חב"ד דבינה. וזו"ן ויעקב ורחל הם חב"ד דדעת הרי שכל הפרצופים נכללים בג' רישין כי החב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונר"ן דנשמה הם ג' רוישין דעתיקא. והחג"ת שהם או"א וישסו"ת נר"ן דרוח הם ג' רישין דאו"א. והנה"י שהם זו"ן ויעקב ורחל נר"ן דנפש הם ג' רישין דזו"ן. גם כבר ידעת כי הז"א אין בו רק ו"ק ובעת הגדלות עולים ב' פרקין עילאין דחג"ת ונעשין חב"ד ונשלמים ע"י ג"פ עילאין דנה"י דאימא והג"פ עילאין שבתרין פרקין הנז"ל הם חב"ד דכתר והם עתיק ונוק' וא"א ונוק' והם חב"ד דנשמה. והג"פ תתאין שבתרין פרקין הנז"ל הם או"א וישסו"ת והם ב' עטרין ודעת דדעת והם חג"ת דנשמה והם חב"ד דז"א וע"ז אמר בספר הזוהר רישא דמלכא בחסד וגבורה אתתקן והג"פ תתאין עם פרקין עילאין דנה"י נעשו חג"ת ונשלמו ע"י פרקין האמצעים דנה"י דאימא ונקרא ישראל ולאה נה"י דנשמה חג"ת דז"א. והפרקין אמצעים והתחתונים דנה"י נעשו נה"י ונשלמו ע"י הפ"ת דנה"י דאימא והם יעקב ורחל נה"י דז"א:

ז הכח"ב שהם א"א ואו"א נח"י שורש ונשמה וגוף דכל פרצוף הם בחי' יושר דכל פרצוף והם בחי' בפ"ע דהיינו שורש נשמה גוף דא"ק מלביש לקו ועליו שנ"ג דא"א וכו' עד נוקבא דז"א. וכן שנ"ג דה' פרצופי בי"ע עד שנמצא כי שורש נוק' דז"א דעשיה מלביש לגוף ז"א ועליו נשמתה ועליו גופה כי כן הסדר בכולם ואלו הם בחי' היושרים ואח"ך מתחיל הז"ת שהם זו"ן נ"ר דכל פרצוף והם לבוש והיכל והלבוש הוא כלים לאו"מ דיושר וההיכל הוא העיגולים וה בחי' בפ"ע כי ע"ג גוף העשיה הלביש לבוש העשיה שהוא או"מ דיושר דידה וע"ג היכל דידה שהוא עגולים דידה וע"ג לבוש והיכל היצירה שהם מקיפי ועגולי יצירה וע"ג לבוש והיכל בריאה שהם מקיפי ועגולי בריאה וע"ג לבוש והיכל נוק' דאצי' וכו' וכעד"ז עד שע"ג כולם לבוש דא"ק וע"ג היכל דא"ק שהוא עיגוליו:

ח סדר השתלשלות אבי"ע ע"י א"ק היה באופן זה כי קו הא"ס נתלבש בחכמה דא"ק ועבר דרך מעבר לבד בשאר פרצופים ונתלבש בז"ת דמל' דא"ק ואור ז"ת הנזכר נעשו בסוד עשר וממנו נעשו י"ס דעתיק דאצי' ולכן המל' נקרא אני ואין כי היא מל' וכתר. וא"א הלביש ז"ת דעתיק וכעד"ז בכל שאר הה"פ עד שנוק' דז"א הלבישה ז"ת דז"א נמצא דכל הראשון גולין ורגליהם מסתיימים בשוה וכלם נקרא י' דהוי"ה וחכמה ואבא יען כלם מקבלים ע"י חכמה דא"ק. אח"ך נתלבש הקו בחו"ב בא"ק ועברה דרך שאר פרצופים ונתלבש בחו"ב דאצי' ועבר דרך שאר פרצופי אצי' ונתלבש בז"ת דמל' דאצי' ונעשית שם מסך א' ודרך המסך ירדה ונעשה עתיק דבריאה וכל הה"פ דבריאה כנזכר בפרצופי האצי' כי כלם מלבישים זל"ז הז"ת וכלם נק' בינה ה' ראשונה דהוי"ה כי כלם מקבליגם דרך מסך בינה דא"ק ובינה דאצי' וז"ס הסך הא' שבין אצי' לבריאה וז"ס בינה מקננא בכורסייא. אח"ך נתלבש הקו בחו"ב וז"א דא"ק ודאצילות ודבריאה ועבר דרך שאר פרצופים ונתלבש בז"ת דמל' דבריאה ונעשה מסך ב' והוא מהז"א דא"ק ואצי' ובריאה ודרך המסך ירדה ונעשית עתיק דיצירה וכל הה"פ דיצירה כנזכר וכלם נק' ז"א ו' דהוי"ה וז"ס ז"א מקנן ביצירה. אח"כ נתלבש הקו בחו"ב וזו"ן דא"ק ודאב"י ונעשה מסך ג' והוא מהמל' דא"ק ואצי' ודבריאה ויצירה ודרך המסך ירד אורות ז"ת דל' דיצירה ונעשו עתיק דעשיה וכל הה"פ דעשיה וכלם מלבישים זל"ז ז"ת וראשיהם מגולים וכלם נקרא מל' ה' אחרונה דהוי"ה כנזכר וז"ס מלכות מקננא באופן:

ט א"ק יש בו עסמ"ב והם טנת"א וכ"א כלול מכולם ע"ס מ"ב דע"ב הם מתפשטים מראשו ועד רגליו דהיינו ע"ב דע"ב עד האזן. ס"ג דע"ב מהאזן עד הטיבור ומ"ה וב"ן דע"ב מהטיבור עד רגליו. ועסמ"ב דס"ג מלבישים לסמ"ב דע"ב דהיינו מהאזן ועד רגליו ועסמ"ב דמ"ה וב"ן מלבישין לסמ"ב דס"ג ולמ"ה וב"ן דע"ב דהיינו מאזן דס"ג ומטיבור דע"ב זהו פנימיות דא"ק וכולם הוציאו אורם לחוץ להלבישו כי מע"ב דע"ב המגולה יצאו שערות הראש שבהם תלויים כמה וכמה מיני עולמות הקודמים אל אבי"ע ואין רשות לדבר בהם אפי' בדרך משל רק מהאזן ולמטה וז"ס לשכך את האזן ואלו הלבישו מהקרקפתא עד האזנים דא"ק. ומע"ב דס"ג המגולה יצאו אורות אח"פ ושערות הזקן והלבישו מהאזן עד הטיבור וחיצוניות עסמ"ב דמ"ה וב"ן יצאו מהם נקודים וברודים דרך עינים ומצח דא"ק והלבישו לא"ק מטיבור עד סוף רגליו ועם חיצו' עסמ"ב דב"ן יצאו חיצוניות סמ"ב שהם נקודין תגין אותיות דס"ג ולכן נקרא נקודים יען שורשו נקודות דס"ג הנק' נקודות דנקודות ולכן הנקודות נקרא פעמים ב"ן ופעמים ס"ג ועם חיצוניות עסמ"ב דמ"ה יצאו חיצוניות סמ"ב דע"ב. וטעם קריאת המ"ה ברודים יען ב"ן הכולל היא

תולדות מל' דא"ק וממנו הז"מ דמיתו ולכן שם ב"ן נקרא נקודות כי נקודות היא במל' ושם מ"ה הכולל הוא תולדות הז"א דא"ק שהתחלתו מהיסוד הנקרא הדר כי הוא סוד הדרת פנים זקן דהסריס אין לו זקן והוא מלך הדר המחייה את המלכים וזהו ברודים כמו הדר:

- סדר יציאת אורות אח"פ הם עד"ז כי הבל האזן אשר איננו נרגש הנקרא נשמה והוא טעמים עליונים דנקודות הכוללים ע"ב דס"ג והם חב"ד ויצאו י"ס או"מ מנקב אזן ימין וי"ס או"פ מנקב אזן שמאל ויצאו בצורת ה' רמז לה' פרצוף וצורתה ה' כמספר י"ס ומתפשט דרך תיקון א' הנקרא אל ומסתיים בשיבולת הזקן ואין מתחבר או"מ עם או"פ ולכן אין בהם כלים ונקרא י' דהוי"ה. ואורות החוטם שהוא הבל יותר נרגש הנקרא רוח והוא טעמים אמצעים דס"ג חג"ת יצאו י"ס או"מ מנקב חוטם ימין וי' ספירות אור פנימי מנקב חוטם שמאל והם גם כן צורת ה' וצורות ה' כנזכר אלא שבכאן יצתה הו' מתוך הה' וגם נחלקה לו' חלקים יען החוטם הוא ז"א רוח לכן נתגלו כאן הו"ק והם ו' אלפין מימין וכן משמאל הרי י"ב אלפי"ן והחוטם עצמו הוא ציור אל"ף כי ב' נקבים הם ב' יודי"ן והכותל ו' הרי י"ג אלפי"ן כמספר וא"ו להורות דכל אורות אלו הם מס"ג הכולל כי בוא"א הוא החילוק שיש בין ע"ב לס"ג ומתפשט דרך תיקון הג' הנקרא וחנון וסיומם עד החזה:

## דף מט עמוד ב

ואורות האזן מתלבשים בתוכם וגם הם אינם מתחברים האו"מ עם האו"פ ואין בהם כלים ונק' ה' ראשונה דהוי"ה ואם תחבר פסק עם מקף שהם טעמים אמצעים הם צורת ד' ואעפ"י שהד' לא נחלקה יש רמז לחילוקה כי תחבר ה' דאזן ימין שהיא י' עם ד"ו דחוטם ימין וכן בשמאל הרי ב' אלפי"ן בציור יו"ד ואם תחבר י' אזן ימין עם ו' דחוטם ימין וכן י' אזן שמאל וכן להפך י' אזן שמאל ו' חוטם שמאל י' אזן ימין הרי ב' אלפי"ן בציור יו"י. ואורות הפה שהוא הבל הנרגש מכולם הנקרא נפש והוא טעמים תחתונים דס"ג נה"י יצאו י"ס או"מ וי"ס או"פ מחוברים יחד ומהכאתם זה בזה נתהווה כלי בראורות הפה ולכן פ"ה גי' ס"ג וכ"ב דכלם הם ס"ג אלא שבכאן ניתוספו הכלים שהם האותיות ולא היה כ"א כלי א' והיה אורות בתוכו ולכן נקרא עקודים והם ג"כ בציור ה' שצורתה ד"ו אלא שכאן נחלקה גם הד' לד' אלפי"ן הנזכר והם עצמם אורות האזנים והחוטם כי האזנים הם ב' אלפי"ן בציור יו"י וירדו בסוד הבל ודיבור בלחי העליון דפה הבל בימין ודיבור בשמאל מההבל נעשה או"מ ומהדיבור נעשה חיצוניות הכלי והחוטם הוא ב'

אלפי"ן בציור יו"ד וירדו בסוד הבל ודיבור בלחי התחתון דפה ונעשו מההבל אור פנימי ומהדיבור פנימי הכלי ומתפשט דרך תיקון הה' הנקרא אפיים ומסתיימים עד הטיבור ואורות האזן וחוטם מתלבשים בתוכו והם ו' דהוי"ה:

אח"ך עלו עסמ"ב דמ"ה וב"ן שהם זו"ן למ"ן אל ישסו"ת שהם סמ"ב דס"ג ומ"ב דע"ב ועלו כל אלו האורות דרך אור חוזר למעלה מהטיבור ופרס שם חד פרסא. ועליית אורות אלו הוא צמצום ב' שעשה א"ק לצורך הנקודות כי ע"י צמצום ומיעוט האור יוכלו לקבל האורות וזה היה די לצורך האצי' שהם הנקודות אך לצורך בי"ע הוצרך הפרסה דבי"ע אינם יכולים לקבל רק ע"י מסך וזהו המסך שבין אצי' לבי"ע וע"י הצמצום הוחשכו חיצוניות נה"י דא"ק וחיצוניות הפנים ירד במקום בריאה וחיצוניות האחור ירד במקום יצירה וחיצוניות החיצוניות ירד במקום עשיה והיו בחלל שבין נה"י דא"ק לאו"מ דיושר וחיצוניות הנזכר ירדו במקום החלל הנזכר וגם לקחו מקום מועט מהמקיף והמקיף עלה והלביש לנה"י דא"ק במקום החיצוניות הנזכר שירד וכשיוצאו עיגולים דיושר דנקודות והלבישו למקום הנזכר ואז נדחקו החיצוניות הנזכר שירדו במקום בי"ע ועלו במקומם והלבישו ע"ג עיגולי הנקודות. נמצא סדרם כך. פנים נה"י דיושר דא"ק ועליו מלביש מקיף דיושר דא"ק הנזכר שעלה ועליו יושר דנקודים ועליו עיגולי הנקודות ועליהם חיצוניות נה"י דא"ק ונתחברו נת"א דס"ג עם טעמים דס"ג שהם או"א בישסו"ת וכלם נתחברו עם טעמים דע"ב שהם או"א עילאין ונזדווגו טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג ויצאו חיצוניות טנת"א דב"ן עם חיצוניות נת"א דס"ג דרך או"ח מהעינים וירדו והלבישו א"ק מטיבורו ע"ס רגליו ואלו הם נקרא נקודים ה' אחרונה דהוי"ה:

**יא** וכלי אח"פ נעשו ע"י הסתכלות העינים שהוא החיה באורות אח"פ וכשירד בעקודים שהם אורות הפה בדרך אור ישר כשהגיע ההסתכלות בבחי' הי' דנפש נעשו כלים דג"ר דאח"פ שהם נשמות דנר"ן וע"י חזרת אור הסתכל' ואור דעקודים נעשו כלים דז"ת דאח"פ שהם נ"ר דנר"ן וכלי הנקודות שהם החיצוניות נת"א דס"ג וחיצוניות טנת"א דב"ן נעשו ע"י שעברו אורות הנזכר דרך יציאתם מן העינים ושאבו מן אורות אח"פ שע"י הסתכלות העין באזן ימין ואור חוטם ופה כלולים בו מקו הראיה נעשה או"מ דכתר דנקו' ומהארת הקו נעשה או"פ שלו ומהסתכלות העין באזן שמאל מקו הראיה נעשה חיצוניות הכלי הנזכר ומהארת הקו פנימיות הכלי וכלי חכמה דנקודות נעשה מהסתכלות העין באורות החוטם עד הפה מצד ימין או"מ ומשמאל חיצוניות הכלי ומהפה ולמטה מצד ימין או"פ ומצד שמאל [פנימיות הכלי]. וכלי הבינה דנקודות נעשה מהסתכלות העין באורות הפה עד הזקן מצד ימין או"מ ומצד שמאל חיצוניות הכלי ומהזקן ולמטה מצד ימין או"פ

ומצד שמאל פנימיות הכלי וכל אלו הכלים דג"ר דנקודות נעשו מהסתכלות העין באורות אח"פ שבשיבולת הזקן. וכלי הז"ת דנקו' נעשה מהסתכלות העין באורות החוטם והפה שמהזקן ולמטה עד החזה מצד ימין או"מ ומשמאל חיצוניות הכלי ומהחזה עד הטיבור מצד ימין או"פ ומשמאל פנימיות הכלי:

יב אח"ך ירדו הכלים הנזכר וכתר הלביש לשליש ת"ת תחתון דא"ק וחב"ד הלבישו לתלת פרקין קדמאין דנה"י וחג"ת לג' פרקין אמצעיים ונה"י לג' פרקין תתאין:

יג אח"ך ירדו בתוכם האורות ויש להם ג' בחי' של אור הא' הוא העיקרי והוא אור החוזר היוצא מהעינים שהואא בחי' ב"ן וס"ג והב' אורות אח"פ והג' אור החדש היוצא מזווג ע"ב ס"ג דא"ק וירד ביושר ובקע הפרסה וירדו עמו כל האורות הפני' שעלו למעלה מהטיבור ונתפשטו מהטיבור ולמטה והאירו לאלו הי"ס דנקודות העומדים בחוץ מנקב הטיבור האיר נקוד חולם לכתר ומהיסוד האיר נקוד' שורי"ק י' הניקוד לאבא ו' הניקו' לאימא ומהי' צפורני הרגלים האירו לז' מלכים דמיתו ולב' אחוריים דאו"א וישסו"ת אשר יתבטלו ולאחורי נה"י דכתר העתידים ליפגם [והם] שאר נקודות התורה כי הדעת פה עומד למעלה מחו"ב משא"כ בדעת דז"א שהוא למטה מחו"ב ולכן הדעת מאיר לחו"ב:

יד וכלים דאח"פ הנזכר וכלי הנקודים אינם מדובקים בגוף א"ק רק חופפים מסביב עליו ועיקר האור מלפניו והארת האור מתפשט לצדדיו ולאחריו באופן שאח"פ מסבבים גוף א"ק מאזנו עד טיבורו ונקודות מסבבים מטיבור עד סוף רגליו:

טו י' נקו' הנזכר שיצאו מעיני א"ק נכללים בה' כנגד ה"פ כי הכתר היא [נקודה אחד] וממנו נעשה פרצוף א"א ונכלל בו גם עתיק וחכמה היא נקודה ב' וממנה נעשים פרצוף אבא ובינה היא נקו' ג' ונעשה פרצוף אימא והו"ק חג"ת נה"י הם ו' נקודות והם נקודות ד' וממנה נעשה פרצוף ז"א ומלכות היא נקודה ה' וממנה נעשה פרצוף נוק' דז"א וטעם שנקרא י' נקודות אעפ"י שהם ה' כי הרי מהם נעשים ה"פ ואם הם י' נקודות ממש היה ראי שיעשה מהם י' פרצופים אך האמת הוא שאינם רק ה' נקו' והסיבה כי הג' נקודות הראשונים יצאו כ"א כלולה מי' וגם כי היו בדרך קוים מחוברים זב"ז ולכן נקרא ג' נקודות ומנקודה ד' לא יצאו ר"ן ו' חלקי הנקודה ההיא וכחב"ד שבה נשארו דבוקים בנקודה הג' וגם כי הו' חלקים הנזכר לא היו מחוברים בדרך קוים רק נפרדים זו תחת זו לכן להורות חסרון כחב"ד שבנקודה זו וגם להורות כי ו' חלקים הנז' הם נפרדים אנו קוראים אותם ו' נקודות אעפ"י שאינם רק ו' חלקי נקודה ד'. ונקודה הה' לא יצאה רק חלק הי' שבה שהוא בחי' הכתר שבה וט' חלקיה נשארו דבוקים בנקו' הג'. נמצא דהג' נקודות הראשונים יצאו שלימות ונקודה ד' הנק' ו' יצאה חסרה ד' חלקים ונקודה ה' שהיא המ'

יצאה חסרה ט' בחי' וזהו בכללות הה' נקו' וכן הוא בפרטות הה' נקודות שבכל נקודה ונקודה דהכח"ב שבכל נקודה ונקודה הם שלמים והז"א שבכל נקודה ונקודה חסר ד' ומל' שבכל נקודה ונקודה חסרה ט':

טז אורות אח"פ אין בהם עיגולים כי כולם יושר אמנם:

## דף נ עמוד א

בניקודים יש בהם עיגולים ויושר:

יז ה' נקודות כוללות ו' פרצופים עתיק וא"א ואו"א וזו"ן הם מלבישים זל"ז בשוה כי תחילה יצאה כתר דעתיק ונתקיים רק שנפגמו אחורי נה"י שלו. אח"ך יצאו החו"ב דעתיק ונתקיימו רק שנתבטלו אחור שלהם ואחור הנזכר עם אחור נה"י דכתר ירדו למקום זו"ן דעתיק:

יח אח"ך יצאו ז"ת דעתיק ונשברו פנים ואחור שלהם ונפלו ומיתו וירדו כלי פנימים שלהם בעתיק דבריאה וכלים אמצעיים בעתיק דיצירה וכלים חיצונים בעתיק דעשיה:

יט אח"ך יצאה נקודה ב' נקודת א"א וכדרך שקרה לנקודת עתיק כך אירע לנקודת א"א דהיינו כח"ב שלהם נתקיימו והיה בהם פגם וביטול לאחור וזו"ן שלהם מתו ונפלו בא"א דבי"ע ע"ד הנזכר בעתיק. אח"ך יצאה נקודת חכמה ואירע לה כדרך הב' הנזכר וזו"ן שלהם נפלו בכלי אבא דבי"ע וכן אימא זו"ן שלהם בכלי בינה דבי"ע וכן ז"א בכלי ז"א דבי"ע וכן נוק' בכלי נוקבא דבי"ע באופן דכלי זו"ן דו' נקודות הכוללות מתו ונפלו פנים ואחור לבי"ע כנז"ל וכלי או"א של הו' נקודות נתבטלו ונפלו במקום זו"ן שלהם כנזכר:

כ ו' נקודות הנ"ל כ"א מהם כוללת כל הי"ב פרצופים רק שעתה כל הה' נקודות דכל נקודת הם הם בסוד פרצוף א' כי חצי כתר העליון הוא בחי' עתיק ונוק' וחצי התחתון א"א ונוק'. ונקודת חכמה או"א עילאין ונקודת בינה ישסו"ת. ונקודת ז"א ישראל ולאה. ונקודת מלכות יעקב ורחל:

כא נקודת הכתר יצאה כלולה מי"ס ונקודת חו"ב ג"כ כללות מי"ס ונקודת "א לא היה בו רק ו' חלקים מנקודה א' שבה דהיינו מל' דמל' שבה באופן שחסר לכח"ב ט"ס כ"א כלולה מי"ס. ולז"א חסר כח"ב שלמים וט"ס א' מכ"א מו"ק חג"ת נה"י ולנוק' חסר ט"ס א' שלמים וט' ראשונות דמל' שבה:

כב נקודת הכח"ב יצאו בדרך קוים ולכן נתקיימו וז"ת יצאו זו תחת זו ונקרא רה"ר ולכן מתו וז' נקודות אלו הם כלול ממ"ה וב"ן דהיינו הו' נקודות שהם ו' מלכיות דחג"ת נה"י

הם נקרא ז"א ונקרא מ"ה דב"ן ונקודה הז' שהיא מל' דמל' היא נקרא נוקבא דז"א ב"ן דב"ן ואלו הם בחי' הז"מ תולדות מלכות דא"ק:

כג אח"ך חזרו לעלות טנת"א דמ"ה וב"ן הכוללים עם ת"א דע"ב ונת"א דס"ג למ"ן לטעמים דס"ג שרשי אח"פ ונתחברו ונזדווגו טעמי ע"ב וטעמי ס"ג ויצאו חיצוניות טנת"א דמ"ה החדש וחיצוניות נת"א דע"ב דרך המצח לתקן ולברר הי' נקו' דב"ן הנזכר ואלו נקראים עולם הברודים. אחר כך נתחברו י"ס דמ"ה עם י"ס דב"ן על זה הדרך עתיק לקח י"ס דכתר דמ"ה ונעשו דכורא דיליה ובירר משם ב"ן ה' ראשונות דכתר דב"ן וג"ר דחכמה דב"ן וד' ראשונות דבינה דב"ן וז' כתרים דז"ת דב"ן ונעשו נוק' דיליה דהיינו ה' ראשונות דכתר נתחברו עם כתר דכתר דמ"ה וכתרי חו"ב דב"ן נתחברו עם חו"ב דכתר דמ"ה וחו"ב דחכמה וחו"ב וחסד דבינה וז' כתרים דז"ת דב"ן נתחברו עם ז"ת דכתר דמ"ה דהיינו חו"ב דחכמה עם כתרי חג"ת בחג"ת וחו"ב וחסד דבינה עם כתרי נהי"ם בנהי"ם ועתה נתקן עתיק ונעשה מי"ס כ"א כלולה מי"ס ונעשו י' פרצופים מלבישים זל"ז בשוה ומלבישים מטיבור א"ק עד סוף רגליו כסדר הלבשת י' נקודות הכוללים לא"ק:

כד עתיק ונוק' הנזכר הכוללים ממ"ה וב"ן במ"ה יש פנים ואחור וכן בב"ן דהיינו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן פנים וב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נקרא אחור ונתחברו ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן אב"א ומ"ה דמ"ה מצד א' ומ"ה דב"ן מצד אחר באופן שכל הנראה בעתיק מכל צדדיו בחי' פנים וכל אחוריהם ביתה ולכן אין נזכר בעתיק לא פנים ואחור ולא ימין ושמאל כי בין בימינו ובין בשמאלו כלול ממ"ה וב"ן ומה שאנו מזכירים פנים ואחור הוא כי המ"ה בכללותו נק' פנים בערך הב"ן הנקרא אחור:

כה שם עתיקא קדישא הנזכר בזוה"ק הוא הכתר דב"ן הנחלק בעתיק וא"א ולכן נקרא כתר הזקן אמנם עיקר שם ע"ק הוא על הא"ס ב"ה דהיינו שמטיבור א"ק ולמטה הנקרא א"ס בערך האצי' המתלבש בג' רישין דעתיק וא"א ועל שמו נקרא גם הג' רישין הנזכר ע"ק ועתיק נקרא רישא דלא אתיידע יען אין אנו יודעים מה בחי' אורות יש בתוך הכלים שלו ולכן אמר דל"א מה דהוי בהאי רישא דמציאות הרישא כבר נודע שהוא מחצי כתר דב"ן אמנם האורות שבתוכו לא נודע אם באו [רק] פנימי דמ"ה ופנימי דב"ן או באו מקיף ופנימיות דמ"ה ופנימיות דב"ן או אם באו מקיף ופנימי דמ"ה ומקיף ופנימי דב"ן ולעולם כשלא יש מקיף דב"ן אז הפנימיות דב"ן נעשה מקיף דמ"ה וסי' לאלו הב' ספקות הראשונות הם אא"ג בג"ד דהיינו לפי הספק האחד שלא באו רק פנימי דמ"ה ופנימי דב"ן ואז הפנימי דב"ן נעשה מקיף דמ"ה סי' אא"ג ר"ל מקיף א' מפנימי דב"ן ופנימי א' והוא מפנים דמ"ה וג' כלים והם א' מכתר דב"ן וב' מאחור דב' כתרים דחו"ב דב"ן כי

לא הספיק הכלי הנזכר לכל אותם האורות דמ"ה ודב"ן. וכפי הספק הב' שבאו מקיף ופנים דמ"ה ופנים דב"ן ואז הפני' דב"ן נעשה מקיף למקיף דמ"ה וסי' בג"ד ר"ל ב' אורות מקיף א' מפנים דב"ן וא' ממקיף דמ"ה וג' אורות פנים א' מכתר דמ"ה וב' מאחור דב' כתרים דחו"ב דב"ן וד' כלים א' דכתר דמ"ה וא' דכתר דב"ן וב' כלים דאחור דכתר החו"ב דב"ן. וכפי הס' הג' שהוא אם באו מקיף ופנימי דמ"ה ומקיף ופנימי דב"ן יש ג' ספקות וסי' בב"ו בד"ד בד"ד הסי' הא' שהוא בב"ו ר"ל ב' מקיף דמ"ה ודב"ן ב' פני' דמ"ה וב"ן ו' כלים ב' דכתר דמ"ה ודב"ן וד' כלים דאחור ופנים דב' כתרים דחו"ב דב"ן. והסי' הב' והג' שהם בד"ד בד"ד ר"ל שהם ב' מקיף דמ"ה ודב"ן וד' (ענפי') [פנימיים וד' כלים] ב' אורות פנים דכתר דמ"ה ודב"ן וב' כלים [שלהם וב' אורות] דאחור הכתרים או דפנים הכתרים דחו"ב וב' כלים דאחור דכתרים דחו"ב דב"ן או דפנים הכתרים דחו"ב דב"ן. וכל הספיקות אלו הם ברישא דעתיק ומכח הספק שבראשו נולדים ספקות בגופו דהיינו שהחו"ב דחכמה דב"ן נשאר בחסד דעתיק ומאירים בחג"ת דעתיק והחו"ב וחסד דבינה דב"ן נשארו במצח [בנצח] דעתיק ומאירים בנהי"ם. והכתרים דז"ת דב"ן יש ספק אם עלו בז"ת דעתיק או אם לא עלו ואם עלו יש ספק אם עומדים ג' כתרי חג"ת בחסד ומאירים בחג"ת וד' כתרי נהי"ם בנצח ומאירים בנהי"ם כמו חו"ב דב"ן או אם נתחלקו כתר דחסד בחסד כתר דגבורה בגבורה וכו' או אם מאירים הכתרים הנזכר בדרך קוים חסד בנצח גבורה בהוד ת"ת ביסוד ומל' או אם מאירים חסד בגבורה וגבורה בת"ת ות"ת בנצח וכו' ומפני כל אלו הספקו' נקרא עתיק רדל"א:

כו עיקר התלבשות הא"ס שהוא מטיבור א"ק ולמטה הוא ברישא דל"א שהוא עתיק אמנם גם בכתר וחכמה דא"א שהם גולגולתא ומו"ס כיון שכם הם נקרא רישין מתלבש בהם עצמות הא"ס אף שבא להם האור דרך מסך דרישא עילאה הנזכר אמנם מבינה דא"א ולמטה בא להם האור דרך מסך ממש כי אין יכולים לקבל עצמות האור:

כז רדל"א הם הג' ראשונות דעתיק יען לא נתלבשו בא"א רק ז"ת שבו והז"ת הנזכר נקרא עתיק יומין ר"ל כי המושג אלינו מן העתיק הם הז"ת דיליה הנק' ו' יומין דיליה ע"י שנתלבשו בא"א משא"כ בג"ר דעתיק דלא:

## דף נ עמוד ב

איתיידעו אפי' לא"א כי נשארו למעלה מן הפרסא. הי"ס דעתיק הנזכר הם י' צחצחות שע"ג כתר העליון שהוא א"א וטעם שנקרא צחצחות יען יש ספק אם יש בראשו צח א'

מכתרים דמ"ה וב"ן או אם עלו גם הכתרים דחו"ב דב"ן ונתחברו בראשו עם חו"ב דכתר דמ"ה והם ב' צחות:

כח י"ס מקוריות הם כח"ב חג"ת נהי"ם והמלם' לא נתגלית בא"א ומציאות המל' הוא מרישא דל"א שהוא עתיק ולכן המל' לעת"ל תהיה גדולה מן השמש ונחלקים הט"ס הנזכר כח"ב שבהם בא"א והם ג' רישין דיליה. חג"ת שבהם בז"א והם ג' רישין דז"א ולכן ז"א נק' חג"ת. נה"י שבהם בנוק' דז"א והם ג' רישין דנוק' ולכן הנוק' נקראת לפעמים נה"י ואו"א לא לקחו מהם יען או"א במזלא אתכלילן ר"ל שהם מלובשין ומכוסים בדיקנא דא"א ונכללים בכלל א"א:

כט הז"ת דרדל"א והוא עתיק מתלבשים בז' דגולגולתא דא"א דהיינו חסד דעתיק בולגולתא גבורה בטלא דבדלחא דהיינו חכמה דא"א ת"ת בקרומא אוירא נו"ה בב' עייניו ותרין אודנין ונקרא עמר נקא כי משם יוצאים בחינות השערות ובב' אודנין מתלבשי' ב' פרקין עילאין דנו"ה שהם ב' כולייו וב' ביעין דדכורא ובב' עייניו מתלבשים שאר פרקין דנו"ה דעתיק ועייניו נקרא אשגחא פקיחא והיסוד דעתיק מתלבש במצח דא"א והמל' בחוטם והיסוד המתלבש במצח נק' רעוא דרעוין והמל' בחוטם דא"א נקרא פרדשקא והדעת דעתיק מאיר באוירא דא"א המתגלה בפומא דא"א:

ל א"א לקח דכורא דיליה י"ס דחכמה דמ"ה ובירר משם ב"ן ה' אחרונה דכתר דב"ן ונעשה נוק' דיליה ונתפשטו לי"ס והלבישו לעתיק ונוק' את הז"ת שלהם באופן זה כח"ב דא"א הלבישו לחג"ת דעתיק וחג"ת דא"א לג"פ עילאין דנה"י דעתיק ונה"י דא"א לג"פ אמצעיים דנה"י דעתיק וב"פ תתאין דנו"ה דעתיק מתפשט למטה בגבול הבריאה והם נקרא דדי בהמה וכל זה בדכורא דעתיק. אמנם בנוק' דעתיק החג"ת דילה מתלבשים בכח"ב דא"א ונה"י דילה בחג"ת דא"א ומסתיים יסוד דילה בחזה דא"א והם כלולים ממ"ה וב"ן והמ"ה שבהם עומד בצד ימין דהיינו מ"ה דמ"ה לפניו וב"ן דמ"ה לאחריו והוא דכורא ובשמאלו עומד הב"ן דהיינו מ"ה דב"ן לפניו וב"ן דב"ן לאחריו ונקרא נוק' דא"א:

לא א"א יש בו ג' רישין חוץ מרישא עילאה דלא איתיידע שהוא עתיק והם גולגלתא ואוירא ומו"ס ונק' נר"ן ונקרא או"מ עליון ואו"מ חוזר ואו"פ דהיינו הגלגלתא היא כתר דא"א ונקרא נשמה ואו"מ עליון. ואוירא היא בחינת מוח לגללתא וגולגלת למוח ונקרא רוח ואו"מ חוזר. ומו"ס היא חכמה דא"א ונקרא נפש ואו"פ וכ"א מהג' היא כלולה מכל ג' בחי' הנזכר דהיינו בגלגלתא יש בה נר"ן ונקרא נר"ן דנשמה ואו"מ עליון ואו"מ חוזר ואו"פ דאו"מ העליון והם ג' שמות ע"ב והם בחי' עצמות שלהם ועליהם ג' אהי"ה דיודי"ן והם בחי' הכלים שלהם. וכעד"ז באוירא יש בה נר"ן דרוח ואו"מ עליון ואו"מ חוזר ואו"פ

דאו"מ חוזר והעצמות הם ג' שמות ס"ג והכלים ג' אהי"ה דיודי"ן ומו"ס יש בה נר"ן דנפש ואו"מ עליון ואו"מ חוזר ואו"פ דאו"פ והעצמות הם ג' הויו"ת דאלפי"ן והכלים הם ג' אהי"ה דאלפי"ן ואלו הן ח"י בחי' ולכן נק' א"א חי העולמים:

**לב** מהג' רישין הנזכר יצאו י"ג חיורתי מהגולגלתא וי"ג נימין מאוירא וי"ג ת"ד ממו"ס והחיורתי הם סוד לבנונית הראש המפסיק בין שער לשער והם ג' שמות ע"ב שיש בפשוטם י"ב אותיות ובמילואים יש י"ב יודי"ן כנגד י"ב חיור וחיורתי הי"ג כולל את כולם ויש בו ג' ע"ב אחרים:

**לג** אלו הי"ב חיורתי ד' מהם שהם מוח חכמה מתפשט לצד ימין ומתחלקים לד' עיבר בפן ימין דא"א וד' חיורתי אחרים הם בחי' מוח בינה ומתחלקים לד' עיבר ומתפשט בפן שמאל דא"א והד' חיורתי אחרים הם בחי' מוח דעת ומתחלקים לד' עיבר ומתפשטים דרך אחורי הראש דא"א עד רישא דז"א ומאלו הד' חיוורתי דמצד אחור ירתי צדיקייא ת' עלמין דכסופין דיש בהם ד' יודין וכ"א כלולה מי' הרי ת' וכשנמשכין ד' חיוורתי הנזכר עד רישא דז"א נעשים י"ג ת"ד דז"א כי אין בדיקנא דיליה רק ט' תיקונים וכשנמשך ד' חיורתי הנזכר דרך אחורי רישא דז"א מכין בעורפו ויוצא הארתם עד צד פנים דיליה ונשלמים הי"ג ת"ד דיליה ע"י שנבקע יסוד דאימא ומתגלים כל הד' מוחין שהם חו"ב וחו"ג ונעשים כ"א כלול מג' מוחין חב"ד הרי י"ב וע"ה י"ג. גם הט' ת"ד דז"א עם הד' חיוורתי הנזכר הרי הם י"ג:

**לד** סדר עמידת י"ס דיושר דכל פרצוף הוא באופן זה דהיינו הכתר גלגלתא. חב"ד ג' מוחין. חג"ת ב' דרועין וגוף נה"י ב' שקיים ואמה. מל' עטרת היסוד. ואם הוא בפרצוף נוק' הרחם הוא בבחי' יסוד והבשר התפוח הוא בחי' המלכות הרי דבכל פרצוף המוחין הם בצורת סגול. חוץ מא"א שכחב"ד שלו עומדין זה תחת זה דהיינו כתר הוא גולגלתא ותחתיו מו"ס חכמה דא"א ולכן נק' מו"ס דאין בה התחלקות ג' מוחין כשאר פרצופים ובינה שבו ירדה היא בגרון ודעת שבו ירד בין ב' כתפין דיליה בשליש עליון דת"ת שלו והיא נשמת הו"ק:

**לה** הח' חוורתי המתפשט דרך פני א"א מימין ומשמאל בהתחברם עם ש"ע נהורין שהם ב"פ א"ל מלאים העולים ש"ע דתיקון א' דדיקנא דא"א הנקרא אל הרי שע"ח הם נמשכים בפני ז"א:

**לו** מאלו הב' הויו"ת שהם ב' ע"ב דחיוורתי הם מתפשט בסוד ש"ע נהורין דהיינו שהוי"ה זו ומילואה דע"ב ומילוי מילואה הרי מ"ב אותיות בצד ימין וכן בצד שמאל והיא כלולה כל פן מי"ס ובכ"א מ"ב הרי י"פ מ"ב והחלק העליון הנקרא שער הן הוא בכתר ואר

המ"א חלקים והם מ"ט שערים הם בט"ס וכ"א כולל מ"א שערים וט"פ מ"א הרי ש"ע וכעד"ז בפן שמאל:

לז השער העליון שהיא חלק המ"ב כולל כל הט"פ מ"א הרי ש"ע וכן השער העליון דפן שמאל הרי ד"פ ש"ע ב' במ"ט שערים הכלולים כ"א מט' פעמים מ"א וב' בשער העליון שער החמשים:

לח ז"א אין בו רק ק"ן נהורין יען הוא מלביש לג"ס נה"י דא"א ובכ"א מ"א וג"פ מ"א קכ"ג וב' שלישי ת"ת גי' כ"ז הרי ק"ן:

לט הי"ג נימין הם סוד אגודת שערות שיש בראש והם ג' ע"ב אחרים דוגמת החוורתי ונעשו מאור חוזר דנו"ה דעתיק המתלבשים בב' עייניו וב' אודנין ולכן מתחלקים הנימין והחוורתי לד' ד' כנגד הב' עייניו וב' אודנין המתלבש בהם ד' פרקין נו"ה דעתיק בא"א ועברו דרך או"ח דרך קרומא דאוירא דא"א ששם מתלבש ת"ת דעתיק הנקרא וא"ו ולכן יצאו י"ג נימין כמספר הוא"ו הנזכר דת"ת דעתיק ויוצאים דרך הגלגלת ולכן השערות הם בצורת ו' יען יצאו מת"ת דעתיק הנקרא ו' ומנו"ה הנקרא ווי העמודים:

מ בגולגלתא דא"א יש בו י"ס דכתר וי"ס דחכמה פנימי ומקיף הם מ' ספי' והם כסדרן ספי' הכתר עליונים ותחתם י"ס דחכמה וכן במקיף ומלכיות דספירה הנזכר הם ב' פאות הראש והם ב' שמות מצפ"ץ ומשם נמשך הי"ג ת"ד וז"ס ה' ה' אל רחום וכו' כי מהוי"ה:

## דף נא עמוד א

הוי"ה שהם מתחלפים בא"ת ב"ש מצפ"ץ משם יצאו אל רחום וכו' שהם י"ג ת"ד:

מא פאה גימטריא אלהי"ם ובמלוי יודי"ן גימט' שי"ן ויען שהוא בא"א הוא רחמים ואין שם אלהי"ם כמש"ה ואין אלהי"ם עמדי ולכן במקום ב' שמות אלהי"ם דיודי"ן הם ב' שמות מצפ"ץ ובז"א ב' פאותיו הם ב' אלהים דיודי"ן:

מב כל התפטות הספירות פנימי ומקיף דגלגלתא דכתר וחכמה הם עד המצח ומשם ולמטה מתגלים [ג"כ] י"ס פנימיים ומקיפים דכתר וחכמה שהם מ' ספי' הפנימית דחכמה הם למעלה מי"ס דכתר. אמנם בפרטות הם כסידרן דהיינו כתר דחכמה ואחר כך חכמה דחכמה וכו' עד מל' דחכמה ואח"ך כתר דכתר וחכמה דכתר עד מל' דכתר אמנם המקיף הם ספירה דחכמה ע"ג ספירה דכתר וגם בפרטות מל' דחכמה אח"ך יסוד דחכמה וכו' עד כתר דחכמה אח"ך מל' דכתר עד כתר דכתר:

מג אלו המקיפים לא נתגלו כולם כי מהחכמה לא נתגלו ספירת כתר וחכמה דחכמה רק מבינה ולמטה ומן הכתר לא נתגלו כח"ב דכתר ולא מל' דכתר רק מחסד עד יסוד נמצא

שבאו ח' מקיפים דחכמה כנגד ח' פנימים דחכמה רק שהפנימיות כסדרן והמקיפים להפך דהיינו מבינה עד מל' וממל' עד בינה וו' מקיפים דכתר כנגד ו' פנימים דכתר רק שהפנימים כסדרן מחסד עד היסוד והמקיפים מיסוד עד החסד:

מד אלו הח' מקיפים דחכמה וו' מקיפים דכתר עם פנימיות שלהם הם י"ג ת"ד דאל רחום וכו' כי מדת נוצר חסד כוללים ב' ספי' דבינה דחכמה מקפת למל' דחכמה ויסוד דכתר מקיף לחסד דכתר:

מה הי"ג מדות דאל רחום וחנון הם השערות שהם הכלים והי"ג דמי אל כמוך הם אורות הפנים והם ג' אהי"ה דיודי"ן וג' הויו"ת דע"ב דהיינו האורות הם ע"ב והכלים אהי"ה:

מו מזל ח' הנק' נוצר חסד כולל כל הי"ב תיקונים ולכן נקרא מזלא גימטריא ג' הויו"ת שהם ג' ע"ב. המזל הנזכר הוא דכורא וממנו יונק אבא והמזל הי"ג ונקה גם הוא נקרא מזלא ויש בו ג' היו"ת דע"ב הכולל כל הי"ב תיקונים ויש בו ג' אהי"ה דיודי"ן ונקרא נוק' וממנו יונקת אימא:

מז הגולגלתא דא"א מתחלקת לי"ג בחינת והם הגלגולתא כתר וב' אודנין ומצח חב"ד וב' עייניו וחוטם חג"ת [ב'] שפתים והלשון נה"י מלכות פה ועם ב' תפוחים הם י"ג כי כן בכל פרצוף צריך שיהיה בו בחי' י' יבחי' י"ג העשר שבו מתלבש הז"ת של העליון כנודע שאין העליון מתלבש בתחתון רק הז"ת והג"ר נשארו מגולים והג' היתרים הם כדי לקבל הארה בהם מהג"ר של העליון שלא נתלבשו מהעתיק נמשך נר"ן ונשמה לנשמה לאריך דהיינו מז"ת המתלבש בו. מהמל' נמשך לו נפש. ומהו"ק רוח. ומהדעת דעת שנתלבש באוירא ומתגלה בפומא נמשך לו נשמה ומהג"ר שנשארו מקיף עליו נמשך לו נשמה לנשמה וכן הוא בכל פרצופים:

מח החסד דעתיק מאיר ביסוד דעתיק שבדעת דא"א שבתוך מצחא דא"א כי החסד גניז בפומא דאמה ולכן נקרא מצח הרצון ונקרא רעוא דכל רעוין יען הוא הרצון העליון שבכל פרצופי אצי' וכולל כל הרצונות שלמטה ממנו והחסד והיסוד דעתיק הנזכר שהאירו במצחא דא"א משם מאירים במזל הח' דדיקנא דא"א הנקרא נוצר חסד אותיות רצון ומשם מאיר במצחא דאו"א ומשם למצחא דז"א ומאיר עד עייניו דז"א ועי"ז יש בו כח להסתכל במצחא דא"א וע"י הארות הנזכר יש לו כח להזדווג עם נוק' יען מקבל מהארת המצח שבתוכו הדעת (דז"א) [דא"א] ובתוכו היסוד דעתיק ובתוכו הדעת דעתיק ויסוד ודעת הם בחי' הזיווג:

מט אבא לקח ממ"ה לדכורא דיליה כתר וחכמה דבינה דמ"ה ובירר מב"ן ו"ק דחכמה דב"ן והם נוק' דיליה והם נקראין או"א עילאין ומנבישים (לז"א) [לא"א] מצד ימינו

מהגרון עד החזה ומ"ה וב"ן עומדים פב"פ ונקרא זווגא שלים דשלים ג"ר דג"ר פנים בפנים אצי' דאצי' ונקרא זווג דחכמה עם חכמה ונקרא זווג דנקודו ומיום חרבן בהמ"ק נפסק בעוה"ר ויחזור בבי"א:

**נ** אימא עילאה לקחה ממ"ה לדכורא דילה בינה דבינה דמ"ה ובירה משם ב"ן (ו"ק [ה"ק] דבינה [שהם גבורה ת"ת נה"י] דב"ן לנוק' דילה ומלבישים לא"א מצד שמאלו מהגרון עד החזה והם פב"פ ונקרא או"א עילאין ונקרא זווגא לא שלים דשלים ו"ק דג"ר חיצוניות דפני' [בי"ע] דאצי' וזיווגייהו לפרקים להמשיך מוחין דגדלות לזו"ן:

**נא** יש"ס לקח ממ"ה לדכורא דיליה ו"ק דבינה דמ"ה ובירר מהב"ן מלכות דחכמה דב"ן לנוק' דיליה והלבישו לא"א מצד ימין מהחזה עד הטיבור ונקרא ישסו"ת ונקרא זיווגא שלים דלא שלים ג"ר דו"ק פני' דחיצו' אצי' דבי"ע וזיווגייהו תדיר ולא פסיק להחיות העולמות זיווג דבי' עם בינה זיווג דאותיות:

**נב** תבונה לקחה ממ"ה לדכורא דילה מלכות דבינה דמ"ה ובירה לנוק' דילה מלכות דבינה דב"ן והלבישה לא"א מצד שמאל מהחזה עד הטיבור ונקרא זיווגא לא שלים דלא שלים ו"ק דו"ק חיצוניות דחיצוניות בי"ע דבי"ע וזיווגייהו לפרקין להמשיך מוחין דיניקה לזו"ן זווג דבינה ואותיות כנז"ל:

**נג** ז"א לקח ממ"ה לדכורא דיליה ז"א דמ"ה ובירר מב"ן לנוק' דיליה ז"א דב"ן ונקרא ישראל ולאה ונקראו שניהם ז"א ונק' אותיות והלבישו לא"א מהטיבור עד רגליו מצד ימין ושמאל כהלבשת עתיק לא"ק:

**נד** נוק' לקחה לדכורא דילה מלכות דמ"ה ובירה לנוק' דילה מל' דב"ן ונוק' יעקב ורחל ושניהם נקראו נוק' דז"א והם בחי' מספר ומלבישים לז"א מהטיבור ולמטה כסדר הלבשת ז"א לא"א:

**נה** שורש י"ב פרצופים אלו דאצי' הוא בגולגלתא ועינים ואח"פ דא"ק דהיינו הגולגלתא שהיא יחידה הוא שורש עתיק ונוק' ונק' יחידה. והעינים שהם חיה הם שורש אבא (וישסו"ת) [ויש"ס] ונק' חיה. והאזנים שהם הם נשמה והם שורש בינה ותבונה. והחוטם נקרא רוח והיא שורש ז"א שהוא ישראל ויעקב. וקול ודיבור שבפה הוא נפש והם שורש לאה ורחל:

**נו** דע כי נקודה היא עשיה דאותה בחי' וספירה כשהיא כלולה מא"ק ואבי"ע שבה ופרצוף הוא כשהוא כלול מי"ס וכ"א כלולה מא"ק ואבי"ע נמצא כי עתיק שהיה קודם התיקון בסוד נקודה דהיינו חצי העליון דכתר עתה ע"י התיקון ניתוסף חצי התחתון וגם ט"ס וכל ספירה כלולה מא"ק ואבי"ע ונעשה בסוד פרצוף שהוא י"ס כ"א כלולה

מאבי"ע ומא"ק ונתלבשו אלו בתוך אלו ונכללו אלו בתוך אלו והלבישו לא"ק מהטיבור עד רגליו בהשואה אחת:

נז ונקודת א"א שהיה קודם התיקון חצי התחתון דכתר ניתוסף בו ע"י התי' חצי עליון דכתר ושאר הט"ס כנזכר בעתיק והלבישו י' פרצו' א"א לי' פרצופי עתיק בהשואה א':

נח נקודת החכמה שהיה קודם התיקון בסוד נקודת חכמה לבד ניתוסף בו ע"י התיקון שאר:

## דף נא עמוד ב

ספירת החסדים ונעשית בסוד פרצוף כנזכר בעתיק וא"א והלבישו י"פ לי"פ א"א:

נט נקודת הבינה שהיתה קודם התיקון כלולה מנקודת בינה לבד ניתוסף עתה ע"י התי' שאר ספי' החסדים ונעשים בסוד פרצוף כנזכר והלבישו י"פ לי"פ אבא:

ס נקודת ז"א שהיתה קודם התיקון כלולה מו' נקודות שהם ו' מל' דחג"ת נה"י עתה ע"י התיקון ניתוסף ט"ס א' דחג"ת נה"י וגם הג"ר שלמים באופן שנעשה בסוד בפרצוף כנז"ל והלבישו י"פ לי"פ הבינה שהיא אימא:

סא נקודת מל' שהיתה קודם התיקון כלולה מנקודה א' שהיא מל' דמל' ע"י התיקון ניתוסף בה ט"ס א' דמל' וט"ס שלימות ונעשית בסוד פרצוף כנזכר והלבישו י"פ לי"פ ז"א. באופן שכל הפרצופים מלבשים זל"ז בהשואה א' ומתחיל מטיבור א"ק ולמטה עד סיום רגליו:

סב ואעפ"י שאנו אומרים שא"א מלביש לז"ת דעתיק לבד ואו"א מלבישין לא"א מהגרון עד החזה וז"א מהטיבור עד רגליו וכן מה שאנו אומרים בכ"מ שזו"ן מלביש מהטיבור דאו"א וכן נוק' דז"א מלבשת לז"א מן הטיבור ולמטה כ"ז הוא בפרטות כל ספי' וספי' בפר' אבל בערך הכולל כל ספירה מלבשת לחברתה בהשואה אחת:

סג אבא עילאה נקרא ע"ב ואימא עילאה נקרא קס"א. ויש"ס נק' ס"ג ותבו' קס"א. וז"א הנק' ישראל מ"ה ולאה קמ"ג. ויעקב ב"ן ורחל קנ"א נמצא שכולם הם בסוד הוי"ה ואהי"ה והם סוד ד' אמות של הלכה כי אמ"ה גימטריא מ"ו ועם הכולל מ"ז גימטריא הוי"ה ואהי"ה:

סד בכל שם יש בו פשוט ומלא ומלא דמלא ויש ד' מדרגות בפשוט וכן במלא וכן במלא דמלא. וכל אלו האותיות פשוט ומלא ומלא דמלא הם מ"ב אותיות ובאהי"ה מ"א וע"ה הרי מ"ב ונודע מ"ש בזוה"ק כל מ"ב ברישא דהיינו ד' אותיות הפשוט בכתר וי' דמילוי בחכמה וכ"ח דמלא דמלא בבינה וד' מדרגות הכתר הם פנים ואחור דט"ס ראשונות

דכתר ופו"א דמל' דכתר ופני הט"ס הראשונות הם ד' אותיות הוי"ה ואחורי הט"ס הנ"ל הם י' אותיות הריבוע דהוי"ה פשוט' י' בכתר י"ה בחו"ב יה"ו בחג"ת יהו"ה בנהי"ם וכן הפנים קוץ הי' כתר י' חכמה ה' בינה ו' חג"ת נה"י ה' אחרונה מלכות ופני המל' דכתר הם מספר הוי"ה שהוא כ"ו ואחור מל' דכתר הם מספר הריבוע שהוא ע"ב:

סה ד' מדרגות החכמה הם פנים ואחור דט"ס א' דחכמה ופו"א דמל' דילה דהיינו פני הט"ס דחכמה הם י' אותיות המילוי דהינו קוץ הי' בכתר יו"ד מלאה בחכמה ה"י בבינה וי"ו בחג"ת נה"י ה"י במל'. וכ"ו אותיות דריבוע באחוריהם יו"ד מלאה בכתר יו"ד ה"י בחכמה ובינה יו"ד ה"י וי"ו בחג"ת. יו"ד ה"י וי"ו ה"י בנהי"ם. ופני מלכות דחכמה מספר עשר אותיות דמלוי דהיינו ע"ב ואחורי המל' דחכמה הם מספר כ"ו אותיות דריבוע גימטריא קפ"ד:

סו ד' מדרגות דבינה הם פו"א דט"ס א' ופו"א דמל' דילה דהינו פני הט"ס הם הכ"ח אותיות ואחורי הט"ס הם ע"ד אותיות דריבוע מלא דמלא כזה יו"ד וי"ו דל"ת. יו"ד וי"ו דל"ת ה"י יו"ד. יו"ד וי"ו דל"ת ה"י יו"ד וי"ו יו"ד וי"ו. יו"ד וי"ו דל"ת ה"י יו"ד וי"ו יו"ד וי"ו ה"י יו"ד. ופני המל' הוא מספר הכ"ח אותיות שהם גי' ית"ר ואחורי המלכות הוא מספר ע"ד אותיות שהם ב' אלפים קע"ב:

סז נמצא דכל י"ב מדרגות שבמ"ב דע"ב הם בכח"ב דאבא ובז"א דאבא יש בפו"א דט"ס שלו ובפו"א דמל' שבו ד' מדריגות שיש בחכמה דאבא והם ד' מדריגות המילוי ובנוק' דאבא יש בפו"א דט"ס שלה ובפו"א דמל' שבה הד' מדרגות שיש בבינה דאבא. ובכח"ב דאימא מ"ב דקס"א ויש בו י"ב מדריגות כנזכר באבא ובזו"ן דאימא יש בהם המדריגה שיש בחו"ב דאימא כנזכר באבא וכן הס"ג וקס"א שבישסו"ת המ"ב שבהם בפרצוף כח"ב שלהם ובזו"ן שבהם הם כמו מדרגות החו"ב שלהם וכן במ"ה וקמ"ג דזו"ן הגדולים וכן בב"ן וקנ"א שביעקב ורחל באופן שכל בחי' מ"ב שבכל שם הם בכח"ב דאותו פרצוף והזו"ן דכל פרצוף הז"א הוא כמו החכמה ונוק' דז"א כמו הבינה:

סח פנים דאו"א הם ע"ב וקס"א שהם גימטריא זכור ואחור דאו"א הם קפ"ד ותקמ"ד בגימטריא תשכ"ח ומשם באה השכחה ואלו הקפ"ד ותקמ"ד שהם ריבוע ע"ב וקס"א אחוריים דאו"א נעשים פנים לישסו"ת וכן לעולם כל בחי' אחור של העליון נעשה פנים לתחתון ובחי' חיצוניות של העליון נעשה פנימיות לתחתון:

סט אימא יש לה פנים ואחור דהיינו חיצוניות ופנימיות והפנימיות כולל ג"כ חיצוניות ופנימיות וכן החיצוניות. ובפנימיות וחיצוניות דפנימיות הם בחי' שמות אהי"ה הנזכר אלא שבפנימיות הוא אהי"ה ובחיצוניות הוא חילוף אהי"ה שהיא בוכ"ו וחיצוניות

ופנימיות דחיצוניות הם שמות אלהי"ם ויש בהם כל המדריגות הנזכר שבאהי"ה דהיינו פשוט ומלא ומלא דמלא ואותיות ומספר ופו"א והק"ך צירופי אלהי"ם הם מתגלים בד' ספירות תחתונות דבינה דהיינו בת"ת ובנה"י ל' בכל ספירה גי' ק"ך:

ע ושם חילוף אהי"ה הנז' גי' ד"ל ד' פעמים ל' שהם ל' אלהים שיש בד' ספי' דבינה ובתבונה מתגלים הק"ך צירופים מגבורה שבה ולמטה והם ה' ספירות גבורה ת"ת נה"י ומתחלקים הק"ך צירופים כ"ד אלהי"ם בכל ספי' ה"פ כ"ד הרי ק"ך כנודע הרי דכללות כל הק"ך צירופים הם ה' אלהים גי' ת"ל ועם בוכ"ו הנזכר שהוא שורש גי' תבונ"ה [עם הכולל]:

עא ז"א צריך עיבור יניקה מוחין דהיינו שבעת המלכים לא היה לו רק ו' מלכיות דחג"ת ונה"י דב"ן ובעת העיבור ביררו או"א אלו ז"מ אורות ניצוצין כלים ונכללו חציים הימני באבא והשמאלי באימא וע"י הזווג נתנו חצי הימני דאבא לאימא והלבישו ג' מלכיות דנה"י לג' מלכיות דחג"ת וז"ס ג' כלילן בג' וע"י המשך ימי העיבור ניתוסף ו' נה"י לכ"א מו"ס מחג"ת ונה"י ע"י זווג או"א שהמשיך נהי"ם דחג"ת ונה"י דמ"ה וביררו נה"י דחג"ת ונה"י דב"ן:

עב וע"י היניקה באו חג"ת דחג"ת ונה"י דמ"ה וביררו חג"ת דחג"ת ונה"י דב"ן ואח"ך באו ג"ר דחג"ת ונה"י דמ"ה וביררו ג"ר דחג"ת ונה"י דב"ן וזהו נקרא גדלות דו"ק אח"ך ע"י הגדלות באו ג"ר כ"א כלולה מי"ס דמ"ה וביררו ג"ר כ"א כלולה מי"ס דב"ן ונקרא מוחין דג"ר:

עג הנוק' לא היה בה כ"א נקו' מל' דמל' וע"י העיבור ניתוסף בה נה"י דמל' וע"י היניקה חג"ת דמלכות וע"י הגדלות חב"ד דמל' באופן דכשהיה לז"א ו"ק שלמים אז היה בה נקודה א' שלמה ואח"ך כשבאו לז"א מוחין דגדלות אז נחלקו י"ס דמל' הנז' דנוק' ונעשו עשר מלכיות לי"ס שבה ואז ניתוסף בה חב"ד חג"ת נה"י דכל ספי' וז"ס אטב"ח דהיינו כל ספירה היה בה נקודה א' וניתוסף ט' נקודות וזהו א"ט וכל מה שניתוסף באלו הנקודות הוא משם ב"ן וכעד"ז משם מ"ה כי בעיבור באו נהי"ם דמ"ה והוסיפו נה"י דמל' דב"ן וכעד"ז בכל שאר הנקודות עד שנשלמו י"ס דמ"ה ואח"ך י"ס דב"ן:

עד כשהיה המל' בסוד נקודה אז היתה מלבשת לעטרת היסוד דז"א והיתה שיעור שליש יסוד ובעיבור נגדלה שיעור היסוד כולו וביניקה נגדלה שיעור:

## דף נב עמוד א

הת"ת ואז נקרא מדה שלימה ובגדלות אז נעשה פרצו' והלבישה מהחזה דז"א עד סוף רגליו:

עה כל זו"ן דכל פרט הם חסרים וצריכים עי"מ להשלימם אמנם כח"ב דכל פרצופים הם שלמים בערך זו"ן דאותו פרצוף אבל בערך הכולל כל הה"פ חסרים כי הרי כל פרצופי האצילות הם זו"ן שהם ענפי מ"ה וב"ן דא"ק וכן א"ק עצמו הוא נק' אדם גי' הוי"ה דאלפי"ן מ"ה שהוא ז"א בערך מה שלמעלה ממנו ולכן בערך הכללות כלם צריכים עיבור יניקה ומוחין להשלימם:

עו ז"א יש בו נ"ר שלמים כל בחי' כלולה מכ"ה בחי' דכן צריך להיות בכל בחי' כדי שתהיה שלימה בכל בחי' צריך שיהיה בה ה' בחי' נרנח"י וכ"א מהה' כלולה מנרנח"י הרי ה"פ ה' הם כ"ה בחי' וחסר לז"א כל הכ"ה בחי' דנשמה וכ"ה דחיה וכ"ה דיחידה וכשמקבל המוחין מישסו"ת הנקרא נשמה דכללות האצילות ונכנסים בכלי הבינה דז"א אז יש לו הכ"ה בחי' דנשמה שלימה וכשחמקבל המוחין מאו"א עילאין הנקרא חיה דכללות האצילות ונכנסים בכלי החכמה דז"א אז יש לו כ"ה בחינת דחיה שלימותא וכשמקבל המוחין מא"א הנקרא יחידה דכללות האצי' ונכנסים בכלי הכתר דז"א אז יש לו כ"ה בחי' דיחידה שלים. אמנם כ"ז הוא בערך הכללות כי ישסו"ת גם כן נקרא זו"ן בערך או"א עילאין ואין בהם רק נפש ורוח וצריכים עיבור יניקה ומוחין כדי להשלים להם נח"י וכשמקבלים מוחין מאו"א עילאין הנקרא בערכם נשמה אז יש להם נשמה שלימה לישסו"ת וכשמקבלים המוחין מא"א הנקרא בערכם חיה אז יש להם לישסו"ת חיה שלימה וכשמקבלים המוחין מאח"פ דא"ק הנקרא בערכם יחידה אז יש להם לישסו"ת יחידה שלמה כי מ"ש דישסו"ת הם נק' נשמה והם ממשיך מוחין דגדלת לזו"ן הוא בערך זו"ן אמנם בערך מה שלמעלה מהם נקרא זו"ן וחסרים נח"י וצריכיסכ לקבלם מג' מקומות שלמעלה מהם דהיינו מאו"א עילאין ומא"א ומאח"פ דא"ק כי אלו נקראים נח"י בערך ישסו"ת. וכן או"א עילאין נקרא חיה בערך זו"ן ונשמה בערך ישסו"ת וזו"ן בערך מה שלמעלה מהם וחסרים נח"י וצריכים עי"מ כדי להשלימם ומקבלים אותם מג' מקומות שלמעלה מהם הנקרא בערכם נח"י דהיינו מא"א נשמה ומאח"פ חיה ומשערות הראש ע"ב דא"ק יחידה. וכן א"א נקרא יחידה בערך זו"ן וחיה בערך ישסו"ת ונשמה בערך או"א עילאין אמנם בערך א"ק הא"א נקרא זו"ן ואין בו רק נפש ורוח וחסר נח"י וצריך עי"מ כדי להשלימו ומקבלם מג' מקומות שלמעלה ממנו הנקרא בערכו נח"י דהיינו מאח"פ דא"ק נשמה ומשערות דהיינו ע"ב דא"ק דהוא חכמה דא"ק חיה ומקוץ

היו"ד א"א דא"ק יחידה כי אח"פ הם מס"ג ושערות הראש מע"ב ממוחין דא"ק והם ישסו"ת ואו"א עילאין דא"ק נמצא כי א"א כשמקבל מישסו"ת דא"ק אז יש לו נשמה וכשמקבל מאו"א עילאין דא"ק אז יש לו חיה וכשמקבל מא"א דא"ק אז יש לו יחידה כי כמו שזו"ן דאצי' שהם נ"ר דכללות האצי' כן א"א דאצילות שהם זו"ן דכללות א"ק ואין בו רק נ"ר בערך כללות א"ק נשלמו בו הנח"י מישסו"ת ואו"א וא"א דא"ק שהם נח"י דכללות א"ק. וכן א"ק עצמו נקרא יחידה בערך האצילות אמנם בערך שלמעלה הימנו נקרא גם הוא זו"ן ואין בו רק נ"ר וחסר לו נח"י כי הרי כל כללות א"ק עומד במקום חצי מלבוש התחתון כנודע כי כללות המלבוש הוא סוד עסמ"ב וכשנחלק המלבוש ונקפל חצי התחתון שהוא סוד מ"ה וב"ן והלביש לחצי העליון שהוא ע"ב ס"ג המקום הפנוי הנ"ל שהוא במקום שהיה חצי מלבוש התחתון נקרא אויר קדמון והכדור הנעשה בתוכו שבתוכו עומדים י"ס דא"ק נקרא טהירו וע"ג הטהירו בין אויר קדמון למלבוש עומדים י"ס דא"ק עילאה סתימאה הרי כי א"ק עומד במקום מ"ה וב"ן שהוא סוד חצי המלבוש התחתון ולכן נקרא זו"ן בערך מה שלמעלה ממנו וצריך עי"מ להשלימו ומקבלם מג' מקומות שלמעלה ממנו דהיינו מא"ק סתימאה עולאה נשמה ומאויר קדמון חיה ומהמלבוש יחידה והמבין יבין כי א"א לדבר יותר. וכן נוק' דז"א דאצילות נקרא זו"ן בערך ז"א וחסרה נח"י וצריכא עי"מ להשלימה ומקבלת אותם מג' מקומות שלמעלה הנק' בערכה נח"י מז"א נשמה מישסו"ת חיה מאו"א עילאין יחידה. וכן בריאה אין בה רק נפש ורוח בערך נוק' דז"א דאצילות ומקבלת נח"י מג' מקומות שלמעלה ממנה הקרא בערכה נח"י דהיינו מנוק' דז"א דאצילות נשמה ומז"א חיה ומישסו"ת יחידה. וכן יצירה נקרא זו"ן בערך בריאה ומקבלת נח"י מג' מקומות שלמעלה ממנו הנקרא בערכו נח"י דהיינו מהבריאה נשמה ומנוקבא דז"א דאצילות חיה ומז"א דאצי' יחידה. וכן עשיה נקרא זו"ן בערך יצירה ומקבלת נח"י מג' מקומות הנקרא בערכה נח"י דהיינו מיצירה נשמה ומבריאה חיה ומנוק' דז"א דאצי' יחידה:

באופן שאין פרצוף בעולם נשלם בכל בחי' עד שיעלה ג' מדריגות למעלה ממדרגתו ולכן במנחת שבת שאז נשלמים כל העולמות עולה א"א דאצילות לא"א דא"ק ואו"א עילאין לאו"א דא"ק וישסו"ת לישסו"ת דא"ק וז"א לא"א דאצילות ונוק' דז"א לאו"א עילאין דאצי' ובריאה לישסו"ת דאצי' הנקרא בריאה דאצילות ויצירה לז"א דאצילות הנק' יצירה דאצי' ועשיה לנוק' דז"א דאצי' הנקרא עשיה דאצי' ואז נשלמו כולם בבחי' נרנח"י וזו היא מדרגתן האמיתי:

עז בכל פרצוף ופרצו יש בו כלים דאחור הנקרא חיצוניות והם ו"ק דאותו פרצוף והם כלולים מאחור ופנים חיצוניות ופנימיות דחיצוניות וכשאין לזו"ן רק הכלים אלו דאחור נקרא שהם עומדים אב"א ר"ל כלים דאחור דז"א עם כלים דאחור דנוק' ויש בו כלים דפנים נקרא פנימיות והם חב"ד דאותו פרצוף והם כלולים מאחור ופנים חיצוניות ופנימיות דפנימיות וכשבאים לזו"ן הכלים דפנים נקרא שהם עומדים פב"פ ר"ל כלים דפנים דז"א עם כלים דפנים דנוק'. והאורות נחלקים לאור ישר ואור חוזר. כי אור ישר נקרא רחמים זכר והוא החיה טעמים ע"ב וממנו נמשכים טיפת הזווג וכשיש בכל פרצוף חיה אז הם פב"פ ומזדווגים וזהו ע"ב דתיבת ויסע ויבא ויט והוא נקרא זווג דהולדה להוליד נמות חדשות וזה הזווג הוא ביום וכל זה נקרא פנימיות ואור חוזר הוא דין והוא נקבה והוא נר"ן בינה זו"ן נקודין תגין ואותיות והוא ג' ע"ב דסמ"ב והם רי"ו אותיות דויסע ויבא ויט וכשלא יש בכל פרצוף רק נר"ן אז הם אב"א ונקרא זווג דאב"א והוא זיווג לעשות כלי וזהו בלילה לחדש הנשמות הישנות הנקרא כל זה חיצוניות וזהו בין באבא ואימא בין בזו"ן כי ניהם צריכים ב' זיווגים א' לכלי ונקרא רי"ו שהוא ג' ע"ב דסמ"ב נר"ן וזה נעשה בלילה כלי דאו"א באחד וכלי דזו"ן בבשכמל"ו וזווג ב' דהולדה והוא ע"ב דע"ב חיה וזה ביום. זווג או"א בשמע וזווג זו"ן בשים שלום וטיפת ההולדה נמשכת מחסדים דדעת דעתיק לחסד דעתיק שבכתר א"א ומשם לאו"א ומשמש לחכמה דז"א ונמשך הטיפה גם כן ממקיף דחכמה דז"א שהוא ע"ב וטיפת הכלי נמשך מגבורה דדעת דעתיק דגניז באוירא דא"א כי אויר בגימטריא רי"ו ג' ע"ב גי' גבורה לגבורה דעתיק שבחכמה דא"א ומשם למזל החי' ומזדווג עם מזל הי"ג וממשיך הג' ע"ב הנזכר שהם רי"ו עד אבא עד היסוד שבו ומזדווגים או"א ונותן אבא לאימא הג' ע"ב הנזכר שהם רי"ו ועי"ז נעשית כלי וזה הרי"ו הם מוחין גמורים מתפשטים בכל פרצוף או"א. אח"ך מתלבשים המוחין עם נה"י דאימא:

## דף נב עמוד ב

בכל פרצוף ז"א ונותן לו בחי' הרי"ו והוא באופן אחר שהוא ריבוע הוי"ה פשוט וריבוע הוי"ה דב"ן כי נחלקו היודי"ן דע"ב חציים באימא וחציים בז"א ולכן באימא הם ע"ב ובז"א ב"ן ומזדווגים זו"ן ונותן הז"א לנוק' את הרי"ו הנז' ביסוד דנוק' ועי"ז נעשית כלי וגם כאן הם מוחין גמורים מתפשטים בכל פרצוף זו"ן:

עח זווג אחור באחור ר"ל שעולין זו"ן במקום או"א ולוקחים הפנים דאו"א שהם מ"ן ומ"ד דאו"א ומשמשים לזו"ן לבחי' פנים שלהם וחוזרים פב"פ כי אין זיווג רק פב"פ אך

כיון שאם היו למטה במקומם היו אב"א לכן נקרא זווג אב"א ואינו נקרא זווג דפנים רק כשיורדים המוחין דפנים למטה לזו"ן במקומם ומזדווגים פב"פ במקומם. לפעמים אנו קוראים לשם ב"ן אחור ב"ן דב"ן אחור דאחור ומ"ה דב"ן פנים דאחור ומ"ה פנים מ"ה דמ"ה פנים דפנים וב"ן דמ"ה אחור דפנים. ולפעמים הג"ר דמ"ה ודב"ן נקרא פנים וו"ק דמ"ה ודב"ן נקרא אחור. ולפעמים כל זה שבא לזו"ן בסוד תוספות שהם י"ס דמ"ה וג"ר דב"ן דז"א וי"ס דמ"ה וט"ר דב"ן דנוק' נקרא פנים והו"ק דב"ן שהם ז"מ נקרא אחור. ולפעמים ב' פרצופי נה"י וחג"ת שהם נ"ר עיבור ויניקה נק' אחור וחיצוניות וג"פ נח"י שהם כח"ב צלם המוחין הנקרא עיבור ב' דגדלת נקרא פנים ופנימיות. ולפעמים כל הג' פרצופי נה"י וחג"ת ובינה נר"ן נקרא אחור ואין נקרא פנים רק החיה חכמה. ולפעמים כל הה' כלים נק' חיצוניות והמוחין והאורות שבתוכם נקרא פנים ולפעמים גם המוחין נקרא חיצוניות ואין נקרא פנים רק האורות שהם האורות [דנשמות] והם הנר"ן ח"י. ולפעמים העיגולים בכללותם הם בחי' העולמות הנק' חיצוניות והיושר כמראה אדם הם בחי' הפנים והאמת הוא שכל פרצוף עליון בערך מה שלמטה ממנו נקרא פנים ופנימיות והתחתון נקרא אחור וחיצוניות כי כן בי"ע נקרא חיצוניות בערך האצי' וכן נר"ן דכל פרצוף שהם בי"ע דכל פרצוף נקרא אחור וחיצוניות בערך החכמה אצי' דאותו פרצוף אמנם הנשמה בערך נ"ר נקרא פנים וכן אפילו הכלי אמצעי נקרא פנים ופנימית בערך כלי החיצוניות דנ"י אמנם בערך כלי הפנימי שהוא הבינה נקרא אחור כי כן הוא לעולם אחור וחיצוניות של העליון נעשה פנים ופנימיות אל התחתון ופנים ופנימיות של התחתון נעשה חיצוניות ואחור אל העליון:

**עט** זו"ן הגדולים שהם ישראל ורחל אינם מזדווגים רק בשבת ובחול לא יש זווג רק ליעקב ורחל כי בחול לא יש מוחין לזו"ן רק מישסו"ת ונקרא נשמה בערך כללות האצי' והם נקרא מוחין דאחור בערך זו"ן אמנם בערך יעקב ורחל המוחין דחכמה דישסו"ת נק' פנים ואינם נקרא מוחין דפנים בערך זו"ן רק המוחין דאו"א עילאין שהם חיה דכללות האצילות ואז מזדווגים זו"ן פב"פ ולכן בשבת שנמשך מוחין דאו"א עילאין אז מזדווגים זו"ן פב"פ:

**פ** ד' מיני כללות יש הא' הוא באורות לבדן כשהם חוץ מהכלים ואז נכלל אור הזכר עם הנקבה ואור הנוק' עם הדכורא. וכשהם בתוך הכלים יש ג' מיני כללות או שיוכללו אורות הזכר והנקבה בכלי דדכורא וכן ג"כ אורות דזכר ונקבה בכלי הנוק' וזהו ד' אותיות אהב"ה או שיהיו ב' האורות בכלי הדכורא או ב' האורות בכלי הנוק':

פא פירש כללות התלבשות שהתחתון ילביש את העליון כגון נה"י מלבישים לחג"ת או שהעליון יכלול בתוכו את התחתון כגון נה"י מתלבשים בתוך החג"ת וכן זו"ן נכללים בתוך אימא העליון הוא גדול מכל מה שלמטה ממנו כי ספירה אחד דאצי' גדולה מכל בי"ע והעליון כולל את התחתון כח העליון כלול בתחתון ואין כח התחתון כלול בעליון:

פב ז"מ הם שהם בלע דעת. יובב חסד. חשם גבורה. הדד ן' בדד ת"ת. שלה נו"ה תרי פלגי גופא. שאול יסוד. בעל חנן מל'. ואלה המל' כולם דב"ן ויש בהם מ"ה וב"ן והששה הם מ"ה דב"ן והז' ב"ן דב"ן והם תולדות מל' דא"ק והם דינין ולכן מתו ונשברו הכלים שלהם ונפלטו לבי"ע והאורות נשארו באצי' ונפלו איזה ניצוצין מהאורות עם הכלים לבי"ע כדי שיהיה להם מציאות תיקון אח"ך:

פג בכלי החסד שהוא יובב נפלו עמו ע"ב ניצוצי אורות משם ע"ב שהוא מדרגה הז' דע"ב שהיא מספר ע"ב שהוא בפנים דמל' דחכמה כדי להחיותו והו' מדריגות אחרות שהם ד' דפשוט דע"ב דכתר והב' דמילוי שבפנים ואחור דט"ס דחכמה נשארו באצי' והמדריגה הז' ובה נכללים המדריגות שלמטה ממנו כלם נפלו עם כלי המלכות דחסד לבריאה ולכן אין אנו מחשבים רק מדריגה הז' שהיא מספר ע"ב:

פד בכלי הגבורה שהוא חשם נפלו עמו ע"ג ניצוצי אורות דס"ג שהיא מדריגה הה' דס"ג שהיא בפני ט"ס דחכמה והיא י' אותיות דס"ג וגם מדריגה הז' דס"ג דהיינו מספר ס"ג שבפני מל' דחכמה כדי להחיותו וד' מדריגות דפשוט דס"ג שבכתר נשארו באצי' וממדריגה הה' והז' דס"ג ובהם נכללים כל המדריגות שלמטה כלם נפלו עם כלי המל' דגבו' לבריאה ולכן אין אנו מחשבין רק המדריגה הה' והז' שהם י' אותיות דס"ג ומספר ס"ג גימטריא ע"ג:

פה בכלי הת"ת שהוא הדד ן' בדד נפלו עמו ע"א ניצוצי אורות ממ"ה ועם א' היותר מס"ג הרי ע"ב בגבורה וע"ב בת"ת שהוא מדריגה הג' דמ"ה שבפני המל' דכתר שהיא מספר הוי"ה כ"ו ומספר שם מ"ה שהיא מדריגה הז' שבפני המל' דחכמה כדי להחיותו והב' מדריגות דפשוט דמ"ה שבפו"א דט"ס דכתר נשארו באצי' וממדריגה הג' והז' דמ"ה ובהם נכללים כל המדריגות שלמטה ממנו כלם נפלו עם כלי המל' דת"ת לבריאה ולכן אין אנו מחשבים רק מדרגת ג' וז' שהם כ"ו ומ"ה:

פו והכלים דנה"י שהם ב' מלכים שמלה ושאול והם כלולים בכלי הת"ת כי ממנו יצאו והם ג' שמות י"ה כי ג' י"ה גימ' מ"ה שבת"ת ויש בשם י"ה דנה"י כל המדריגות יש בעס"מ ומה שנפלו ציצוצי אורות משמות י"ה דנה"י הם מדריגה ג' מספר ג' י"ה שבפני המל' דכתר ומדריגה הז' מספר ג' שות י"ה במילי אלפין שבפני המל' דחכמה כדי להחייות

כלים דנה"י והב' מדריגות דפשוט די"ה שבפו"א דט"ס דכתר נשארו באצי' וממדריגה הג' והז' די"ה ובהם נכללים כל המדריגות שלמטה מהם כלם נפלו עם הכלים דמל' דנה"י לבריאה:

פז אמנם מדריגה הג' והז' דשמות י"ה שהוא מספר ג' שמות י"ה גימטריא מ"ה ומספר הג' י"ה מלאים לא ירדו בכלים דנה"י רק נשארו בכלי הת"ת עם המדריגה הז' דמ"ה דהינו מספר שם מ"ה כי מדריגה הה' דמ"ה דהיינו י' אותיות דמ"ה נשאר בכלי הגבורה עם [מדריגה הה' דס"ג וכדי שלא יעלה] מדריגה הז' מספר מ"ה אחר האותיות שלו שבכלי הגבורה וישאר כלי הת"ת ריקם בלתי אור לכן נשאר מספר ג' י"ה פשוטים ומלאים דנה"י בכלי הת"ת ונתחבר עם מדריגה הז' מספר מ"ה ועכבו אותו במקומו ולכן אין אנו מחשבים הניצוצין דנה"י כי הם בכלל שם מ"ה שהוא הת"ת הכולל נה"י:

## דף נג עמוד א

פח בכלי המל' שהוא בעל חנן נפלו עמו ע"ב ניצוצי אורות מב"ן שהוא מדריגה הב' דב"ן שבאחורי ט"ס דכתר שהוא י' אותיות דריבוע ההוי"ה שבהיותם בבחי' מספר דהיינו מדריגה הד' גימטריא ע"ב כדי להחיותו ומדריגה א' דב"ן לבד נשארה באצי' דהיינו ד' אותיות הוי"ה שבפני ט"ס דכתר וממדרגה הב' ובו כלולים כל המדרגות שלמטה ממנו כלם נפלו עם כלי המל' דמל' לבריאה ולכן אין אנו מחשיבים רק מדריגה הב' שהיא הד' ולכן אנו אומרים שהנוק' מתמעטת ונעשית נקודה א' באצילות כי לא נשאר באצילות מאורות דילה רק מדריגה אחת:

פט והד' ע"ב הנזכר דעסמ"ב דחגת"ם הם בגימטריא רפ"ח ואלו הם רפ"ח ניצוצין וזהו מרחפ"ת מת רפ"ח כי הרפ"ח נפלו עם המלכים דמיתו ואינם בתוכם רק חופפים וסובבים עליהם כדמיון התגין שעל האותיות והאור שהצניע היסוד בכלי שלו כשנשבר כדי להאיר למל' הם ל"ב אלהי"ם דמעשה בראשית וכשתחבר ל"ב ורפ"ח הרי ש"ך ניצוצין:

צ אעפ"י שכל המל' הם ז"מ זו"ן שהם מ"ה וב"ן דב"ן מ"מ הם כלולים מעסמ"ב יען הז"מ היו קודם התיקון במקום שהוא אחר התיקון חג"ת ונה"י דא"א דמשם מתחיל או"א אחר התיקון ואו"א נק' ע"ב ס"ג ולכן המל' שהיו עתה במקום שמתחילים או"א אחר התיקון נקרא עסמ"ב:

צא כל מלך מז"מ כלול מחו"ב תו"מ וכ"א מד' אלו כלול מי"ס הרי מ' בכל מלך וז"פ מ' גי' פ"ר ועם מ' מלכים דמלך הח' הנקרא הדר הרי ש"ך והפ"ר הם דב"ן והם ה' אותיות

דמנצפ"ך גי' פ"ר והם ה"ג היוצאים מה' אותיות אלהי"ם ולכן הפ"ר הנזכר הם פ"ר שמות אלהי"ם ועם שרשם שהם ה"ג ה' אותיות אלהי"ם הנזכר הרי פר"ה:

צב כבר נודע שבכל ו' נקודות דעתיק וא"א ואו"א וזו"ן היה בהם ז"מ הרי שיש בכל הו' נקודות פ"ר אלהי"ם ועם ה' אותיות אלהי"ם שורש הפ"ר הרי פר"ה בכ"א מו' נקודות וכל ז"מ דב"ן עם מ' אלהי"ם דמלך החי' דכ"א מהו' נקודות והם דמ"ה הרי שכ"ה בכ"א מהו' נקודות:

צג כמו שהזי"מ הם כלולים מדכו"ן ו' בז"א והזי' במל' והם מ"ה וב"ן כן שם מ"ה כלול מדכו"ן שהם הדר ומהטבאל והם מ"ה וב"ן דמ"ה והם מחג"ת נה"י דז"א דא"ק שהתחלתם מהיסוד דא"ק ולכן נקרא מלך החי' הדר שהוא תולדת היסוד דא"ק הנקרא הדר כנודע והמשיך היסוד ה"ח והמתיק ה"ג דב"ן ולכן המילה ביום החי' כי הזי' ימים הם ז"מ ויום החי' הוא המלך השמיני סוד שם מ"ה:

צד הו' נקודות שהם ו' מלכיות דחג"ת נה"י הם מ"ה דב"ן ועתה ניתוסף ו' חג"ת נה"י שבחג"ת נה"י והם מ"ה דמ"ה ונקו' הזי' היא מל' דמל' וניתוסף בה עתה חג"ת נה"י דמלכות והמל' דמל' היא ב"ן דב"ן וחג"ת נה"י דמל' הם ב"ן דמ"ה ולכן מהיטבאל הוא אותיות מ"ה יטבא"ל מ"ה הוא שם מ"ה ויטבא"ל גימטריא ב"ן לרמוז דגם שם מ"ה כלול ממ"ה וב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה:

צה נקודת חו"ב קודם התיקון היו אב"א ר"ל שהיו הפנים שלמים ואחור א' לב' חצי לאבא וחצי לאי' ומסיבה זו הם אחור באחור אח"ך ע"י שמנכו הזי"מ שהם בחי' הפנים שלהם היו מעלין מ"ן וממשיך חו"ג מלובשים באחור נה"י דכתר ונשלמו האחורים דאו"א ועי"כ חזרו פב"פ נמצא שבבחי' אחת אלו החו"ג הם יותר קטנים כי מקודם היו בהם הפנים וחצי האחור ואלו השלימו חצי האחור ובבחי' אחרת אלו החו"ג הם יותר גדולים שהם גרמו להחזירם פב"פ לכן כשהפנים ואחור מחוברים בפרצוף אחד אז הפנים יותר מעולים וכשאינם מחוברים והם נפרדים בב' מקומות אז האחור מעולה:

צו כשמלך הדעת גרם להמשיך חו"ג בג"ר דאו"א עילאין וכשנשבר וירד הכלי שלו בדעת דבריאה והאור ירד במקום המל' דאצי' אז ירדו החו"ג מג"ר שלהם לגופא ונמנע ההסתכלות מאבא לאימא ובמלוך החסד אז המשיך חסדים באבא בגופא דיליה שהוא בכללות עד החזה הנקרא חכמה וכשנשבר וירד הכלי שלו בבינה דבריאה והאור ביסוד דאצי' אז נגמרו ליפול אחורי אבא וחזר אבא אחור לאימא והיו אחור בפנים דהיינו אחור אבא בפני אימא. ובמלוך הגבורה גרם להמשיך גבורות לגופא דאימא שבכללות הוא

עד החזה דאימא ונקרא בינה ובהשבר כלי הגבורה ירד הכלי לחכמה דבריאה והאור ירד בנו"ה דאצי' ואז נגמרו ליפול אחורי אימא וחזרו או"א אחור באחור:

צז ובמלוך שליש ת"ת גרם להמשיך חו"ג ביסוד ומל' דאו"א עילאין שבכללות כל ב' פרצופין האלה הם עד החזה דאו"א ונקרא חו"ב וכשנשבר שליש ת"ת הנזכר גרמו ליפול כל אחורי או"א ואחורי אבא נפלו במקום החסד דז"א ואחורי אימא במקום הגבורה דז"א ועמהם נפלו אחורי נה"י דכתר שבהם היו מלובשים החו"ג דאו"א וחזרו או"א אב"א ועד כאן היו יוצאים האורות בגילוי ולכן היתה שבירה גדולה אמנם מכאן ואילך יוצאים האורות מכוסים באחור הנז' שנפלו במקום חג"ת ולכן שבירתם היתה קטנה וע"כ אחר התיקון היה להפך כי חו"ג ושליש ת"ת דז"א הם מכוסים וב"ש ת"ת ונה"י הם מגולים וע"י האחור הנזכר נתארכו הכלים דחו"ב וכתר וכלי החכמה ירד עד מקום החסד וכלי הבינה עד הגבורה וכלי הכתר עד החזה:

צח ובמלוך ב"ש ת"ת גרם להמשיך חו"ג ברישא דישסו"ת שהם ב"ש הת"ת דכללות פרצופי או"א וכשנשבר כלי הת"ת והכלי ירד בכתר דבריאה והאור נשאר במקומו ונכפל חציו התחתון בתוך חציו העליון ונתכסה בכלי הכתר שירד עד שם ובמלוך הנצח גרם להמשיך חסדים בגופא דיש"ס וכשנשבר נפלו אחורי יש"ס וחזר אחור לתבונה והיו ישסו"ת אחור בפנים. וכשמלך ההוד המשיך גבורה בגופא דתבונה וכשנשבר נפלו אחורי תבונה וחזרו ישסו"ת אב"א וכשמלכו יסוד ומל' ונשברו גמרו ליפול כללות אחורי ישסו"ת ואחורי יש"ס נפלו בפני המל' האצי' ואחורי תבונה נפלו באחור מל' דאצי':

צט והאורות דחסד ונצח נכללו בתוך כלי החכמה שנתארכה עד מקום החסד ע"י אחורי אבא והאורות דגבורה והוד נכללו בכלי הבינה שנתארכו עד מקום הגבורה והאורות דחצי ת"ת ויסוד ומל' ודעת כולם נכללו בכלל כלי הכתר שנתארכו ע"י אחורי נה"י דכתר עד החזה והדעת עלה במקומו בין כתר לת"ת והאיר בכלי הכתר והגדילו עד סיומם הת"ת וירד חצי התחתון במקומו ויסוד ומל' ג"כ עלה למעלה מהת"ת ונתכסו בכלי הכתר והמל' האירה ברושם הגבורה שהיא מל' דגבורות הדעת שבו בקו שמאל והשאיר שם אור ההוד והדעת האיר חסדים שבו בקו ימין והמשיך את הנצח בתוך כלי החסד ומסיבת עליות האורות דחג"ת נהי"ם הנזכר שעלו ונכללו בכלי הכח"ב שנתפשטו עד מקום חג"ת כנזכר ירדו הכלים דדעת וחסד וגבורה שהיו בחו"ב ודעת דבריאה יותר למטה כי הדעת שהיה בדעת דבריאה ירד למל' דבריאה והגבורה שהיתה בחכמה ירדה ביסוד והנו"ה בנו"ה והחסד שהיה בבינה ירד בת"ת והיסוד בגבורה והמל' בחסד הרי כי אין פנוי בין כלי לכליכ רק ג' ספי' שהם חב"ד כי המל' הוא בחסד והת"ת:

## דף נג עמוד ב

בכתר ולא נשארו פנויים כ"א חב"ד דבריאה וכן בין האורות לכלים לא נשאר כ"א ג' ספי' פנויים שהם נהי"ם דאצילות:

קכבר ביארנו כי במיתת המלכים דעת וחו"ג ושליש ת"ת נפלו אחוריים דג"ר דאו"א ונמנע ההסתכלות ונפל אחורי גופא דאבא וחזרו או"א אחור בפנים ונפלו גופא דאי' וחזרו או"א אב"א ונפלו יסוד ומל' דאו"א ונפלו כל אלו האחוריים עם אחורי נה"י דכתר במקום חו"ג ושליש ת"ת דז"א ובמיתת ב"ש הת"ת והנהי"ם נפלו אחוריים דג"ר דישסו"ת ונמנע ההסתכלות ונפלו אחורי גופא דיש"ס וחזרו ישסו"ת אחור ופנים ונפלו אחוריים גופא דתבונה וחזרו ישסו"ת אב"א ונפלו יסוד ומל' דישסו"ת וכל אלו האחוריים נפלו במקום פוא"ח דנוק' דז"א דהיינו מהחזה ולמטה כל אלו הד' אחוריים דאו"א וישסו"ת הם נקראים בינה הנקרא נקו' ציר"י וכל הפנים דאו"א וישסו"ת נק' חכמה ונקו' פתח ולכן אנו אומרים שמנקו' ציר"י ואילך כל הנקו' שהם גי' עי"ן נשברו ונקו' קמ"ץ ופת"ח שהם כ"ח נתקיימו ולכן קמ"ץ ופת"ח הם ב' ווי"ן ויו"ד א' גי' כ"ב לרמוז שבכתר וחכמה לבד נשארו האורות בתוך הכלים לא נשברו הכלים וגם מכתר וחכמה מהם נעשו כלים לכל שאר הנקו' ולכך כל הכ"ב אותיות שהם הכלים נרמזו בכתר וחכמה שהם קמ"ץ ופת"ח ומבינה ואילך נקודת ציר"י נשברו ואעפ"י שנקודת בינה נתקיימה זה הציר"י הוא על אחוריים דחו"ב הנקרא בינה ופנים דחו"ב נק' פת"ח וחכמה:

קאדע כי אנחנו מעלים מ"ן לזו"ן ועליית מ"ן הוא לברר מהכלים והרפ"ח ניצו' ומהאורות שנפלו לבי"ע כפי החלק הנוגע לאותה מצוה או תפלה אנו מעלין אותם לזו"ן וזו"ן מעלין מ"ן לאו"א ר"ל שמבררים [מאחוריים] דאו"א שנפלו במקום זו"ן וכן או"א מעלין מ"ן לא"א דהיינו שמבררים אחורי נה"י שלו וכעד"ז מעלין מ"ן זל"ז עד למעלה ומזדווג הא"ק ע"ב וס"ג שלו יורדין המו' לעתיק ומזדווג עתיק וממשיכים לא"א וא"א מזדווג וממשיך לאו"א ואו"א מזדווג ויוצאים הוחין והמוחין הן הנה הברורים הנז' שנתבררו מאנ"ך ומתלבשים בצלמי המוחין דאו"א וצלמי המו' מאחורי או"א שבירורו זו"ן וכן הוא לעולם שהברורים הם נעשים המו' ובירורי הזו"ן שהם אחוריים דאו"א הם נעשים צלמי המו' דזו"ן ובתוכם מתלבשים המו' דזו"ן וכעד"ז בירורי זו"ן שמבררים לאו"א הם המוחין דאו"א ובירורי או"א שמבררים לא"א נעשים צלמי המוחין דאו"א ובירורי או"א שמבררין לא"א הם המוחין לא"א ובירורי א"א שמברר לעתיק הם צלמי המו' דא"א ובהם מתלבשים המוחין וכעד"ז תקיש לשאר באופן שהמו' של כל פר' הנעשים מהבירו' הנוגעים לאותו פר' מתלבשים בצלמי המו' הנעשים מהאחוריים של הפר' שלמעלה ממנו

דהיינו מוחין דז"א בצלמי המו' דאחורי או"א ומוחין דאו"א בצלמי המוחין דאחו' א"א ומוחין דא"א בצלמי המוחין דאחור עתיק ומוחין דעתיק בצלמי המוחין דאחו' נה"י דא"ק נמצא שהמו' דז"א הם נשמה פנימי תוך כל צלמי המוחין של כל הפרצופים שלמעלה ממנו שהרי מוחין דז"א מלובשים תוך צלמי המו' דאו"א וצלמי המוחין דאו"א הן הן עצמם מו' דאו"א והם מלובשים תוך צלמי המוחין דא"א וצלמי המו' דא"א הם הם מוחין דא"א והם מלובשים תוך צלמי המוחין דעתיק וצלמי המוחין דעתיק הן עצמם מוחין דעתיק והם מלובשים תוך צלמי המו' הנעשישם מן הבחי' שלמעלה ממנו מה שאין הפה יכולה לדבר ולכן כשהזו"ן שוין בקומתם והם ב' מלכים משתמשים בכתר א' אז הנה"י דאו"א עילאין נעשים צלמי המוחין דז"א והם האחוריים דאו"א עילאין שנפלו במקום ז"א ונה"י דישסו"ת נעשים צלמי המוחין דנוק' והם האחוריים דישסו"ת שנפלו במקום הנוק' כמ"ש:

קב הכ"ב אותיות נחלקים ט"ו אותיות באו"א ונק' י"ה וז' בזו"ן ז"מ והם אותיות שעטנ"ז ג"ץ והט"ו אותיות נחלקים בפו"א דהיינו אותיות מלאכ"ת סופ"ר הם בפנים ואותיות בד"ק חי"ה באחור:

קג הכתר דנקודים שקבל אור האזן לכן לא נשבר ומסיבה שקבל הארת האזן בריחוק מקום דהיינו בשיבולת לכן נפגמו אחו' נה"י וזה נקרא פגם. ואו"א דנקו' שלא קבלו רק מחוטם פה בשיבולת הזקן אשר יש שם הארת האזן לכן נתבטל אחור דאו"א ונפלו במקום זו"ן ולא בבי"ע ולכן נקרא ביטול. וזו"ן דנקודים שלא קיבלו אפי' הארת האזן כלל רק מחוטם ופה משיבולת הזקן ולמטה לכן מתו ונשברו כליהם פו"א לבי"ע ולכן נקרא מיתה ולכן אותיות שעטנ"ז ג"ץ הם בג' תגין כי האותיות הם הכלים והתגין הם האורות שנסתלקו מתוך הכלים ולכן התגין כולם ע"ג האותיות משא"כ בנקו' וטעמים שיש מהם בתוך האותיות כי הם רומזים על האורות כשהם בתוך הכלים והג' תגין הם רמז לחסרון ג' אורות אח"פ משיבולת הזקן ולמעלה. ואותיות בד"ק חי"ה יש בהם תג א' לרמוז על חסרון אור האזן. ואוכ"ל מספר"ת בלי תג כי אין חסרים דבר:

קד בעקודים יש טנת"א אור שירד בתחילה מהפה דרך יושר עד הטיבור הוא טעמים והוא י' דהוי"ה וכשחזר האור לפה כדי להשתלם כי יצאה בבחי' נפש וגם כדי שישאר האור [היותר עב וגס שבו] להתגשם יותר בחזרת האור [הזך] ויעשה כלי וגם כשהיה חוזר האור היה מאיר דרך אחוריו לכלים וזה האור היורד דרך אחוריים הוא דין ונקרא נקו' ה' ראשונה דהוי"ה וקודם שיחזרו אורות הנזכר השאירו רשימו בתוך הכלים חוץ ממל' שלא הניחה רשימו וזה הרשימו נקרא תגין ו' דהוי"ה והכו ב' אורות הנזכר הנקרא

נקו' ותגין [זב"ז] כי הם הפכיים זה ישר וזה חוזר זה דין וזה רחמים ויצאו ניצוצין מאור החוזר והיא אור ד' ונקרא אותיות כי על ידי זה נגמרו הכלים שהם האותיות והם כמו הרפ"ח ונקרא ה' אחרונה דהוי"ה ולכן פה גי' ס"ג וכ"ב כי באורות הפה היו כלים שהם הכ"ב אותיות משא"כ חוטם שהוא גי' ס"ג בלבד וכן אזן גי' נ"ח ועם ה' שירדה בחוטם הוא ס"ג כי הם אורות בלי כלים:

קה הנקודות שהם אורות העין הם ס"ג דאהי"ה דהיינו ג' אהי"ה גי' ס"ג ואח"פ הם ג' ס"ג דהוי"ה והוא סוד פקח עיניך וראה שוממותינו פק"ח גי' ג' ס"ג שהם אח"פ עיני"ך גי' אהי"ה דיודי"ן שהם הנקו' היוצאים מהעין וזהו וראה שוממותינו כי באורות העין היה שממון המלכים והתיקון הוא בהמשכת אורות אח"פ שהם גימטריא פק"ח:

קו בהנקודות יש גם כן טנת"א כי האותות הם הכלים ואורות דב"ן כשהיו בתוך הכלים נקרא נקודות ואורות דב"ן כשנסתלקו מתוך הכלים בשבירה ונשארו ניצוצין רפ"ח ע"ג הכלים כדי שיחיו בזמן התחייה נקרא תגין ואורות דמ"ה החדש נק' טעמים לכן הטעמים והנקודות יש להם הברה בקריאתם והם רומזים על אורות מ"ה וב"ן כשהם בתוך הכלים שהם האותיות ועושים תנועה באותיות משא"כ בתגין כי הם אורות ב"ן כשנסתלקו מתוך הכלים:

קז מיתת המלכים היא כמו מיתת האדם כשמת שנשמה עולה למעלה והגוף חוזר לעפר ונשאר הבלא דגרמי בתוך העצמות כדי שיוכל להחיות בזמן התחייה ועתיד להתחדש גוף כבראשונה בתוספת אור כן הז' מלכין מתו ונשברו שהם האורות עלו ונכללו בתוך כלי הכח"ב כמ"ש וגופם שהם הכלים ירדו ונקברו בעפר היא הבריאה הנק' עפר:

## דף נד עמוד א

המשכן שהיא קרקע נוק' דאצי' הנקרא משכן והרפ"ח הם הבל דגרמי ומה שנתבררו הכלים הנז' אח"ך ונתקנו בסוד פרצוף ובעיבור יניקה ומוחין וניתוסף אורות מ"ה החדש הוא סוד תחיית המתים:

קח ז"מ דז"א הם ז"פ אדם כי ז"א נק' מ"ה גי' אדם וכל מל' ומלך הוא אד א' הרי ז"פ אדם גי' שט"ו ועם הה"ג דאי' גי' ש"ך והם כפולים ב"פ ש"ך גי' שמ"ש ולכן ז"א נקרא שמש בסוד כי שמש ומגן ה' ואלו נשברו כי הם גבורות דב"ן והם ה"פ דין מאדנ"י גי' ש"ך וכן בז"מ דנוק' הם כנז"ל בז"א וב' ש"כ שבה גי' תמ"ר ותיקון אלו כולם ע"י שנמשך מאימא ה"ג שהם פ"ר ה' אותיות מנצפ"ך והם גבורות דמ"ה והם ה' אהי"ה ועי"ז נעשו הה"פ דין ה"פ אדנ"י כי האל"ף הוא אהי"ה והש"ך נעשו שכ"ה ע"י ה' אלפי"ן והם דינא

רפייא והש"ך שהם ה"פ דין הם ה"ג נוק' ב"ן דב"ן והם גי' נע"ר והם דינא קשיא והם במל' דנוקבא וע"י ה"ג דמ"ה ב"ן דמ"ה ואלו הם ביסוד דנוקבא והם גבו' זכרים וע"י נעשית נערה כי נערה גי' שכ"ה וכ"ז בין בז"מ דז"א בין בז"מ דנוק':

**קט** כל מה שבא לזו"ן בסוד תוס' דהיינו י"ס דמ"ה וג"ר דב"ן לז"א וי"ס דמ"ה וט' אחרונות דב"ן לנוק' כשיש פגם בתחתונים מסתלקים. אמנם הו"ק דב"ן דז"א וכתר דב"ן דנוק' שאלו באו בזמן המל' בשורש כשנתקנו ועלו במקומם אפי' כשיש כלם אינם מסתלקים לעולם ואלו הכלים דז"מ דמיתו ואורות הז"ת דב"ן הוא הנחלה שחזרה לאבי המתים והם או"א שעלו האורות ונכללו בכלי הכח"ב והם הנחילוהו האורות הנז' ליוצאי ירכיהם שהם אחי המתים והם אורות וכלים החדשים דמ"ה ובירורו או"א מאנ"ך דז"מ דמיתו וחברו עם אורות וכלים דמ"ה ואורות וכלים דז"מ שהם ז"ת דב"ן נק' ירושה בלי הפסק דאינם מסתלקים מזו"ן אפי' בעת הפגם כנז' ואורות הי"ס דזו"ן דמ"ה והג"ר דב"ן דז"א וט' אחרונות דב"ן דנוק' הבאים בסוד תוספת נקרא מתנה ויש לה הפסק כי בעת הפגם מסתלק כל זה ואין נשארבזו"ן רק מה שהיה להם בעת המלכים שהם ו"ק דב"ן דז"א וכתר דב"ן דנוק' שהיא הנחלה:

**קי** הס"ת הוא ז"א ונק' תורה שבכתב ולכן אין בו רק תגין ואותיות שהם הרפ"ח והכלים השבורים וע"י קריאת הש"ץ טעמים ונקו' ממשיך שם מ"ה החדש ואורות דב"ן שנסתלקו הנקרא טעמים ונקו' ונכנסים בתוך הכלים ומבררם מכלים וניצו' דז"מ ומתקנים בסוד פרצו' וכל זה ע"י שמיעת קריאת הפרשה דעי"ז ממשיך אור האזן דא"ק לכלי המלכים שהם אותיות של ס"ת ונתקנים כי כל השבירה היתה לחסרון אור האזן:

**קיא** כל הפרצופים והעולמות שמפה דא"ק ולמעלה יש בהם י"ס כוללים מקי' והם נר"ן ח"י מקי' וי"ס כוללים פנימים חוץ מנרנח"י מקיפים פרטים שבפנים אמנם מעולם העקודים ולמטה ועקודים בכלל אין בהם רק נרנח"י פנימיים וב' מקיפים כוללים דחיה ויחידה חוץ מנרנח"י מקי' פרטים אמנם נר"ן דמקי' כוללים לא נתגלו:

**קיב** יש ספק אם הנקודים הם ב"ן דעסמ"ב דב"ן והם עיגולים דב"ן לבד נפש דב"ן ולכן נשברו כי לא היה להם יושר וז"ס והאלהים עשה את האדם ישר הוא א"ק שיצא בבחי' יושר והמה בקשו חשבונות רבים שהם הנקודות שיצאו בבחי' עיגולים ואח"ך כשיצא היושר שהוא מ"ה שהוא רוח וכלול מי"ו בחי' ועמהם יצאו היושר דב"ן שהם עס"מ מעסמ"ב דב"ן שהם י"ב בחי' והם רוח דב"ן ומהיושר דב"ן נעשו הנקבות דיושר ומהמ"ה נעשו הזכרים דיושר. או אם נאמר שהנקבות דיושר נעשו מב"ן דיושר דמ"ה ומב"ן דיושר דב"ן והזכרים ממ"ה דיושר דמ"ה וממ"ה דיושר דב"ן כי כמו שהמ"ה כלול ממ"ה וב"ן כן

היושר דב"ן כלול ממ"ה וב"ן. או אם נאמר שיצאו בתיקון עיגולים ויושר דמ"ה עם יושר דב"ן ונתחברו עיגולי מ"ה עם עיגולי ב"ן ויושר מ"ה עם יושר ב"ן. אי אם נאמר שהב"ן אין בו כ"א עיגולים ואח"ך יצא היושר וכולו מ"ה. או אם נאמר שתחי' יצאו עיגולים ויושר דב"ן ובשניהם אירע ענין ביטול המלכים ואחר כך יצאו עיגולים ויושר דמ"ה וזה יותר אמיתי:

**קיג** בכל פרצוף יש בו גולגלתא כתר דאותו פרצו' ג' מוחין בצורת סגו"ל בתוך הגולגלת והוא חב"ד ב' דרועין וגוף חג"ת. ב' ירכין ואמה נה"י אמנם בא"א אין בו רק חכמה בתוך הגלגלת ואינו נחלק לג' מוחין רק מוחא סתימאה ולכן נקרא מ"ס והבינה ירדה בגרון והדעת עומד בין ב' כתפיים דא"א והוא נשמה (לא"ק) [לו"ק] נמצא שהג"ר דא"א אינם בצורת קוים כמו בכל הפרצופים רק זה תחת זה ולכן אינם נקראים רישין רק גולגלתא ומוחא שהם כתר וחכמה דא"א אמנם הבינה אינה נק' ראש כי אינה עומדת בראש:

**קיד** בכל רצו' יש ד' מיני מדרגות והם מלמטה למעלה א' אב"א. ב' אב"פ ר"ל אחור דדכורא בפני הנוק'. ג' פב"א ר"ל פני הדכורא באחור הנוק'. ד' פב"פ. באו"א כשהיו בסוד נקו' קודם התי' לא היה בהם רק ג' מדרגות וחסרה מדריגה ב' דאב"פ אמנם בזו"ן היו ד' מדרוגות כשהיו בסוד נקו' קודם התי' בסוד פרצוף:

**קטו** כשנתקנו הג' רישין דרדל"א [שהן כלצות רישא דעתיק] והם כח"ב שבו נתקנו נקו' חו"ב שהיו אב"א כי לא היו יכולים לקבל הארת הכתר שהוא א"א הנמשך בין ב' והוא אור גדול בלי מסך כי עדיין לא היו האורות באים דרך מסכים שהוא הלבשת הפרצופים זל"ז ולכן לא יכלו לקבל הארת א"א דרך פניהם שהם דקים ונכנס האור בהם ביותר ולכן חזרו נקו' חו"ב אב"א כדי שיוכלו לקבל הארת א"א הנמשך בין שניהם דרך אחוריהם שהם עבים וגסים ואינו נכנס האור בתוכם כ"כ ואעפ"כ נפלו אחורי או"א במקום זו"ן ומאחורי דאבא נעשה אחר התיקון פרצוף יעקב וז"ס נובלות חכמה תורה שהוא יעקב היוצא מיסוד דאבא הנק' תורה. ומאחור דאימא נעשה אחר התיקון פרצוף לאה ועתה שנתקנו כח"ב דעתיק בסוד פרצוף ובא האור דרך מסך חזר אבא וקיבל הארת א"א דרך פניו אמנם אימא לא יכלה עדיין לקבל הארת פני אבא דרך פניה ולכן נשארו אחורי אימא כנגד פני אבא ויכולה לקבל פני אבא דרך אחוריה העבים כמ"ש וז"ס וחכם באחור ישבחנה ואעפי"כ לא יכלה לקבל אחורי אימא הארת פני אבא וחזרו ונתבטלו אחורי אימא פ"ב וזהו מדריגה הג' דפנים באחור ונתקנו ב' מדרגות דאו"א בבת א' שהם אב"פ ופב"א כיון שנתקנו ב' רישין חו"ב דעתיק ברישא דיליה בב"א נמצא שפני אבא גדולים מפני אימא כי פני אבא מקבלים מפני א"א ואחורי אימא גדולים מאחורי אבא כי

היא מקבלת הארת פני (אל) [א"א] ועיקר האור נשאר באחור וחלק הגרוע הולך לפניה משא"כ באחורי אבא שעיקר הארת פני א"א מקבל בפניו והחלק הגרוע מאחוריו ולכן יעקב הנעשה מאחורי אבא הגרועים מאחורי אימא נעשה מהחזה דז"א ולמטה ומחמת שמקבל הארה מפני אבא הגדולים לכן נעשה בפנים ז"א ונתקן מכל אחורי י"ס דאבא ולאה הנעשית מאחורי דאימא:

## דף נד עמוד ב

הגדולים לכן עלתה למעלה ונעשית מהחזה דז"א ולמעלה ומגרעון פני אימא לכן לא נעשית רק מאחורי דמל' דאימא ולא נעשית רק באחורי ז"א (פב"א) [אב"פ] פני לאה באחור ז"א מדרגה ב' הנז' שחסר באו"א:

קטז וכשנתקנו חו"ג דעתיק אז נתקנו ב' רישין דא"א כתר וחכמה דיליה וחזרו או"א פב"פ ונתקנו נקו' זו"ן שהיו אב"א ונעשו אב"פ מדריגה ב':

קיז וכשנתקן ת"ת דעתיק נתקנה בינה דא"א וחזרו נקודות זו"ן פב"א מדריגה ג'. וכשנתקנו נה"י דעתיק נתקן חג"ת דא"א ונתקנו כח"ב דאו"א המלבישים לחג"ת דא"א וזה התיקון דאו"א הוא שנעשים בסוד פרצוף וחזרו נקו' זו"ן פב"פ מדריגה ד'. וכשנתקנו נה"י דא"א נתקנו ז"ת דאו"א והתחילו להתקן נקו' זו"ן בסוד פרצוף כי הם מלבישים לנה"י דא"א:

קיח החסד דעתיק מתלבש בגלגלתא כתר דא"א והוא נקרא אוירא דכייא והגבורה במוחא סתימאה חכמה דא"א ונקרא בוצינא דקרדינותא ומהם מקבלים אח"ך או"א דאצילות מחסד הכלול מגבו' לאבא ומגבורה הכלולה מהחסד לאימא וגם כל כללות הז"ת דרדל"א מאירים בז' דגלגלתא שהם ענפי הכתר וכן ג"כ כלם מאירים [בדיקנא] כי הרי החסד מאיר ביסוד דעתיק שבמצחא דא"א ומשם מאיר בדיקנא במזל הח' וכן ההוד כלול מהנצח מאיר בדיקנא וכן כל כללות הז' אלו מאירים בדיקנא שהיא נעשית ממותרות המוחא ולכן או"א הנשפעים ומקבלים מגלגלתא ומוחא הם כחדא נפקין וכחדא שריין ומהאי אוירא שהוא החסד דעתיק המתלבש בכתר דא"א נפק חד רוחא והיא י' דנפיק מאויר ואשתאר אור והוא סוד החסד ואתגנז באבא המלביש לחסד דא"א הנק' גם הוא אוירא דכייא וכן מבוצינא דקרדינותא שהיא הגבורה דעתיק הגנוזה במוחא דא"א נפק חד ניצוצא והו"ס הגבורות ואאתגניזו במעוי דאימא המלבשת לגבורה דא"א הנק' גם היא בוצינא דקרדינותא וכן נק' בשם זה כל חו"ג שבעולם בשם אוירא ובוצינא אמנם עיקר שם אוירא ובוצינא הם בחו"ג הנז' דרדל"א המתלבשים בכתר וחכמה דא"א והאי בוצינא

דקרדינותא היא שורש כל הגבורות והיא ממתקת כל הדינין התחתונים כי אין הדין נמתק אלא בשורשו והיא המבררת כל הבירורין דז"מ ע"י התלבשות בט"ס דכבר ידעת דבמחשבה איתברר כולא וזה הגבו' היא נקראת אלף עלמין דחתים בעזקא דכייא דכליל כל עזקין כי הגבו' היא שם אלהי"ם בהיותו בריבוע במילוי ההי"ן גי' אלף ולכן נקרא אלף עלמין דחתי' ר"ל המתלבשים בעזקא דכייא הוא סוד החכמה מ"ס דא"א הכלולה מד' מו' חו"ב חו"ג והם סוד ד' ווי"ן בצורת ם' סתומה והיא צורת הטבעת שהיא העזקא ולכן נק' ג"כ טלא דבדולחאא כיטל גי' יה"ו דאלפי"ן שהם סוד חב"ד הכלולים במוח החכמה הנז' ולהיותה חכמה דא"א נק' עוקא דכיא כי הבינה דא"א הנק' עזקא רבתא ירדה לגרון דא"א ונקרא עזקא דכליל כל עזקאן יען ע"י החכמה הנז' נתבררו כל בחי' המו' של כל הפרצופים שתחתיהם ולכן היא כוללת כל המוחין שתחתיה וטעם קריאתה בוצינא דקרדינותא הוא נר החזק שהו"ס גבו' עילאה אלא שאין הדינין נגלים כאן רק כחמר טב דיתיב על דורדייה ולא נתגלה הדינין רק שיצאה ממנה סוד הדיקנא הנעשים מהבירורים המתבררים במוחא ומשיורי הבירורים נעשים הדיקנא ובתי' הא' יצאו הנהו ג' עלמין שם התחילו להתגלות הדינין וגם כי הגבו' הוא הנותנת מדה וקצבה לאורות שלא יתפשטו יותר מאי כי זה הוא תיקונם דריבוי האורות גרם מיתת המל' וגם הם אלף יען החו"ג הנז' הכלולים במ"ס הם ה"ח כ"א כלולה מק' הם ת"ק וכן הה"ג הם ת"ק הרי אלף ומהחו"ג הנז' יצאו הב' פאות שבראש דפאה גימט' אלהי"ם והם דכו"ן זה מהחסד וזה מהגבו' וגם הם סוד המלכיות די"ס פנימי ומקיף דגלגלת דסדרם מעילא לתתא ומשם מתחיל הי"ס דמוח פנימי ומקיף וסדרם מתתא לעילא נמצא התי' א' הוא המל' וז"ס אין מל' נוגעת בחברתא וכו' (א"ה עיין במערכת התי"ו אות כ"ד) [ובע"ח שער א"א פ' י"א] וז"ס ה' ה' אל רחום כי ה' ה' הם סוד ב' פאות דא"א ומשם נמשך כל הי"ג ת"ד ונק' אלהים יען כי המל' נק' אלהי"ם וג כי שורשם הוא הגבורה דעתיק הנקרא אלהי"ם ומה שקראם הכתוב ה' ה' כי ע"י שנמשך שם הח' חוורתי ד' מצד ימין וד' מצד שמאל ולכן נעשו הויו"ת ומחמת ששורשם הם אלהי"ם לב' הטעמים הנז' לכן אינם נקראים הויו"ת גמורים רק מצפ"ץ שהוא חילוף הוי"ה ומספרו אלהי"ם דיודי"ן להורות נתן דשורשם אלהי"ם וע"י הגבורה הנז' דעתיק המתלבשת במ"ס דא"א ע"י נתבררו הג' מלכים שהם בלע ויובב וחשם שבלע הוא סוד הדעת הכולל חו"ג הנק' יללה ויבבא. ונ"ל הטעם כי יבב"ה גי' י"ט מילוי דמ"ה סוד החסד וילל"ה גי' אדנ"י עם ד' אותיות הפשוטים וי"ג אותיות המילוי סוד הגבורה והדעת כולל ב' ולכן נקרא בלע גם בל"ע גי' כמספר יבב"ה וילל"ה עם ח' אותיות גם הוא מס' ג' מילוי עס"מ סוד מלכי חג"ת הכלולים בדעת והם

גי' ק"ב והם סוד ק"ב חרובין כי מאלו המל' יונקים החיצונים ויש ב' קבין א' מג' מיליים הנז' וא' מאחורי ד' הויו"ת דעסמ"ב שיש בהם כ"ו אותיות בכ"א גי' קב. (א"ה בשם ב"ן לא יש כ"א כ"ד וכן מס' הק"ב ג"פ כ"ו וכ"ד) וז"ס הקטע יוצא בק"ב שלו לרה"ר כי רה"ר הוא הקלי' הנקרא בלשון רבים אלהים אחרים והקדושה היא רה"י כמש"ה וידבר אלהים וכו' וקט"ע גי' ג' שמות עס"מ שהוא סוד הז"א ובשבת נק' כן הז"א כי הנה"י שבו עלו לחג"ת בסוד עליית העולמות והוא יוצא לרה"ר שה"ס הקלי' לפרנס את המלכים ואינו משפיע בהם רק בק"ב שהם מילוי השמות כי מלוי גי' אלהי"ם שהוא דין ולכן נק' קטע דעי"כ נשארו השמות מקוטעים וז"ס ה' אלהינו כי ה' הם ההויו"ת פשוטות ואלהינו גי' ק"ב שהם הג' מיליים הנז' וכשיושלמו הבירורים להתברר ויתחברו המילויים הנז' עם האותיות הפשו' שהם סוד ה' אלהינ"ו אז יהיה ה' אחד הויות שלמות ומתייחדות אותיות הפשו' עם אותיות המילוי משא"כ עתה שהם נפרדים ומזה המ"ס ומהחו"ג דדעת שבה ומסוד הגבו' דעתי' שכלם הם סוד אל"ף יצאו בתי' קדמאה דדיקנא הנעשים ממותרי מוחא הנהו ג' עלמין והא' נק' אלף אלפין מארי תריסין וטעם קריאתו אלף אלפין הוא בסוד האלף משם חוצב וגם כי זה האולם א' הוא בבריאה שהוא אל שד"י ובהיותם במילוי ע"ה גימ' אלף. וגם כי אלו הג' עלמין הם ג' אלהי"ם שבבינה וגבו' ומל' וכולם כלולים בעולם הא' שהו"ס הבינה ובהיות כ"א במילוי ההי"ן גי' רצ"ה עם ה' אותיות גי' ש' ושלשתן גי' תת"ק וגם כי בזה העולם כלולים ג"כ הב' א"ל דעשיה ויצי' שהם אל הוי"ה אל אדנ"י ומשם יצאו א"ל קוציחן וא"ל עלמין ועצמותו הוא אלף אלפין וג' אל גי' מג"ן ולכן נק' מארי תריסין ומגן עם ו' אותיות דג' אל והכולל או עם או' אלהי"ם א"ל גי' ק' ועם תת"ק גי' אלף וטעם קריאתו אלף אלפין הוא כי שד"י במי' ובריבועו גי' אלף תתקס"ט ובהתחב' עמו שם א"ל יהיה ב' אלפים וזהו נוצר חסד לאלפים כי עם שם אל שהוא בחסד נשלמו ב' אלפים:

ועולם הב' נק' נ"ז אלף דרגין מארי דיבבא כי זה העולם הוא כנגד ז"א ויצירה הנקרא הוי"ה וגם שהוא בחסד שהוא המלך הב' הנק' יובב ולכן נק' מארי:

## דף נה עמוד א

דיבבא והחסד הוא הוי"ה ולכן המלך הא' שהו"ס הדעת והדעת הוא בסוד היסוד ולכן נק' אל שד"י וזה שהוא בחסד נק' אל הוי"ה. והעולם הג' הוא בגבו' והגבו' הם עט' דגבו' נק' אל אדנ"י. וא"ל הוי"ה גי' נ"ז ולכן הוא "ז דרגין והטעם שהוסיף בכאן תי' דרגין משא"כ בעולמות האחרים הוא כי הב' עולמות אחרים הם בסוד נקבות והם דינין ולכן מתהוים

מהם מלאכים הנק' בני אלהי"ם ר"ל שיניק' מעולם הא' שעיקרו משם אלהי"ם ואלו הם המלאכים שכתוב בהם אלף אלפים ישמשוניה כי משם שורשם והם טובלים בנהר דינור שהוא בעולם הזכות גבורה דעולם הבריאה וכן כל גבו' דכל עולם נק' נהר דינור ומתים בכל יום כמה מהם ור"ל שחוזרים ונכללים בשורשם לברר מהם איזה סוגים המעורבים בהם כי משיורי בירורי המל' נתהוו ותיקונ' הוא ע"י הבוצינא דקרדי' ומ"ס דזריק ניצו' לש"ך עיבר ובירר פסולת מגו מחשבה כסדר שנעשה בבירו' הז"מ. וכן בעולם העשיה מתהוים מהם מלאכים אך בסוד היצירה שהוא דכו' והוא חסד אינם מתהוים רק אחר כמה דרגין ונ"ז זה הוא כמס' הוי"ה במילוי חצי ע"ב וחצי ב"ן יו"ד ה"י ו"ו ה"ה והוא בחי' דין כי נ"ז הוא חלק א' מה"ג מנצפ"ך שנתחלקו לה' חלקים כל חלק א' הוא נ"ו לכן כל נ"ו הוא דין כנודע וא"כ כון שזה המלך הוא בסוד החסד יובב היה ראוי להיותו ע"ב אך להיותו בסוד המלכים שהם דינין היא מס' נ"ז. והנה מלוי שם זה הנ"ז גי' א"ל נשאר אותיות הוי"ה וזהו אל הוי"ה חסר י"ה כדי שיושלם לע"ב וזהו מן המצר קראתי יה דכבר אמרנו דשורש אלו הג' עלמין הוא תיקון הא' דדיק' ולכן העולם הב' שהוא במצר הדיקנא קורא לי"ה דאלהי"ם דב' הפאות כדי שיושלם ע"י ויהיה ע"ב ולא ענני כ"א במרחב ר"ל שהתחיל להתגלות במצר ולא ניכר גילוייו כ"א במרחב כי מהב' אלהי"ם שבפאות נמשך הב' אל לתי' הא' דדיקנא שהוא המצר ולכן נק' א"ל (ונלע"ד דאפשר שזהו האל שכתבנו למעלה המשלים לרבוע שד"י לאלף אלפים בסוד נוצר חסד לאלפים) והב' י"ה א' נמשך במצר וי"ה הב' במרחב (לפי"ז הרי יש י"ה ג"כ במצר וזה שלא נתגלה ובא עד המרחב הוא על הי"ה הב' ובי"ה א' היה מספיק להשלים האל הוי"ה לעשותו ע"ב ולמה אמר ולא ענני כ"א במרחב:

ולק"ד הוא יען הם ב' א"ל א' מימין ואחד משמאל כיוע שהם ו' א"ל ג' מימין וג' משמאל ולכן הוצרכו ב' אל א' להשלים את השדי דצד ימין וא' להשלים את השדי דצד שמאל א"כ לא היה מספיק בי"ה שבמצר להשלים כ"א א' מהם ולכן קרא מן המצר גם לי"ה הב' ולא ענני כ"א במרחב) והב' מימי"ן ירדו לפה [כן הוא בפע"ח ובמאמרי רשב"י] א' בשיניים וא' בשפתיים וכן הי"ה הנזכר נתפשטו היודי"ן מצד ימין וההי"ן מצד שמאל:

(א"ה בזה יובן מ"ש בכוונות השופר שיכוין להמשיך הב' י"ה דב' אלהי"ם שבמצר ומרחב דא"א לכפות את הדינים כי לא פורש איך נמתקים הדינין בזה אך לפי"ה מובן היטב דנודע שהז"א נקרא א"ל הוי"ה והוא סוד היצי' והוא שורש עולם הב' הנזכר ואל הוי"ה גי' נ"ז שהוא דין ומיתוקו ע"י הי"ה של אלהי"ם וע"י נשלם ונעשה חסד ולכן יכוין להמשיך ע"י השופר שהוא בסוד הבינה והוא עלמא קדמאה הב' י"ה דב' אלהי"ם מב' הפאות

דא"א שירדו במצר ומרחב דדיקנא לעלמא תניינא שהוא אל הוי"ה והוא שורש הז"א ועי"ז נמתקין הב' אל הוי"ה שכל א' מהם הוא נ"ו ע"ה שהוא סוד הדינים ונעשים ב' ע"ב: או אפשר שהב' י"ה א' נמשך לעולם הב' הנזכר וא' לז"א עצמו או אפשר שנמשך א' לז"א וא' ליצירה והיותר נראהה הוא שתחי' נמשך לב' א"ל הוי"ה דעלמא תניינא ומשם נמשך ענפיהם לז"א ומשם ליצירה כי העיקר הוא להמתיק שורשי הדינים וממילא נמתקים הענפים גם בזה יובן מ"ש רז"ל בכמה מקומות שעיקר שם ס"ג או שם קס"א הוא א"ל כי ידוע שהשמות הנז' הם בסוד הבינה דשורשה הוא בעולם הא' שהוא אל שדי סוד הבריאה ועיקר תיקונו ע"י שם אל כי ע"י נשלם בסוד אלף אלפין כמו שנתבאר לעיל וזה עצמו יהיה הטעם שעיקר תי' הז"א לעולם הוא ע"י שם י"ה כי הז"א הוא סוד העולם הב' ועיקר תיקונו ע"י הי"ה דאלהי"ם דב' הפאות כמ"ש). והעולם הג' הוא צ"ו אלף מארי דיללה כי צ"ו גי' הוא אל אדנ"י ולכן החיצונים והע"ז נק' צ"ו כי עיקר אחיזתם הוא בעשיהה שהיא סוד העולם הג' הנעשה מבירורי הל' הג' סוד הגבו' ולכן העשייה יש תגבורת הדינים והיא סוד היללה שהיא בעשי' ואלו הב' אל דהיינו א"ל הוי"ה ואל אדנ"י הם נק' אל גבור והם ע"ה ג' אל זועם דעיקר אחיזת החיצונים ועיקר הדינים הוא בזו"ן סוד ב' עולמות הנז' משא"כ בעולם הא' שהוא בסוד הבינה כי היא דוחה ההחיצונים:

ודע דשורש הג' עלמין הנזכר הוא מבירורי הג' מלכים בלע ויובב וחשם שהם סוד חג"ת שבדעת ומה שלא יוכל להתברר במוח ירדו בבינה וז"א ומל' ומסיגיהם יצאו אחור לאה סוד הבינה זלפה ואחור ז"א ב' אנשים מרגלים ואחו' רחל בלהה ואח"ך ירדו שארית הג' מל' בג' כלי הזכות דבי"ע וכ"ז היה במלכי א"א שירדו בהיכלי הזכות דא"א דבריאה יצירה עשיה וכן על דרך זה נעשה בג' מלכי או"א וזו"ן שתחי' נעשו הג' עלמין בתיקון הא' דדיקנא דבחי' א"א שבהם ושארית ירדו בבינה וזו"ן דאצי' שבהם ושארית ירדו בהיכל הזכות דפרצופי או"א וזו"ן דבי"ע כל א' במקום המתייחס אליו והם חמלבישים זל"ז בהשואה א' ג' עלמין דאו"א לג' עלמין דא"א ועליהם ג' עלמין דזו"ן וכעד"ז בירידתם לבינה וזו"ן וכעד"ז בירידתם להיכלי זכות דבי"ע:

והחו"ג דוח הדעת דמ"ם ירדו בין ב' כתפין דא"א דכל כתף גי' ת"ק דחסד לאבא המלביש לצד ימין דא"א ויש שם כללות דאו"א והם כתר וחכמה דבינה דמ"ה וז"א דחכמה דב"ן והם ב' יו"ד ה"י יו"ד ה"ה דיודין ודההי"ן ובהיותם בהכאה גי' כת"ף וגם כי כתף הוא כמספר צבאות ע"ה והוא סוד הנצח דעתיק הכלול מההוד המלובש שם והם משולבים דיודי"ן קודם להההי"ן כי אבא גובר בצד ימין וב' י"ה הנזכר הם גי' אדנ"י והם מנוקד כל האות בפתח ואות י' א' בקמ"ץ וכ"ז ישלבנו בשם ע"ב בלי נקוד שהוא

אבא והת"ק דגבו' לאימא המלבשת לצד שמאל דא"א ושם ג"כ יש כללות או"א והם בינה דבינה דמ"ה וז"א דבינה דב"ן והם ג"כ ב' שמות יו"ד ה"י יו"ד ה"ה ובהכאה גי' כת"ף והוא ג"כ מספר צבאו"ת הוד דעתיק כלול מהנצח ומשולבים דההי"ן קודם לדיוד"ן כי אימא גוברת בצד שמאל ומנוקדים כל האותיות בקמ"ץ חוץ מג' ההי"ן בפתח ומספר נקודת הימין הם ע' ונקודות השחמאל הם ק"ל מספר ה' הויו"ת והג' והב' הם קלע וז"ס ט"ו אמה קלעים לכתף כי ט"ו הם או"א שהם י"ה וקל"ע הם הנקו' וכת"ף הוא הי"ה בהכאה כנ"ז ובהיותם ג' י"ה דיודי"ן ודההי"ן ואלפין בהכאה גי' כת"ר כי הכתר שהוא א"א כולל הג' י"ה אך לאו"א אין להם רק ב' י"ה כנז'. והנקו' הנזכר דד' י"ה גי' ר' כמס' י"ה דההי"ן בהכאה וז"ס האלף לך שלמה ומאתים לנוטרי' את פריו הם הנקו' כי האל"ף הם הד' י"ה והם ג"כ מס' אלהי"ם דההי"ן בריבוע:

## דף נה עמוד ב

שהוא בגבו' דעתיק כי משם שורש אלו החו"ג גם הם מס' ה"ח כ"א כלול ממאה גי' ת"ק והם סוד עץ החיים מהלך ת"ק שנה כי הם ה"ח ומתפשטים בחג"ת נ"ה דז"א וכן הוא ג"כ לוקח גם הת"ק דגב' והם גי' אל"ף וזהו האל"ף לך שלמה שהוא הז"א דלוקח החו"ג ואח"ך הוא נותן ע"י את הגבורות לנוק' ומאתים לנוטרים את פריו הם הנקו' שמס' ר' וגם הוא מס' י"ה דההי"ן בהכאה וגם הוא מספר ריבוע אלהי"ם פשוט וכל אלו הבחי' הם ר' והם נוטרים את הפרי שהוא כללות הד' י"ה בהכאה שהם אלף ר"ל 'לנוטרים 'את 'פריו וגם הפרי הוא הי"ה דיודי"ן והוא אבא והוא מתלבש תוך אימא שהוא י"ה דההי"ן גם כל כללות הריבוע אלהי"ם במילוי שהוא ראלף הוא הפרי ונוטר אותיות הפשוטות שהם מספר ר' והכתף שמאל ישלבנו בשם קס"א בלי נקוד שהוא אימא וע"ב קס"א מספרם זכו"ר ומשם יכוין להמשיך החו"ג הנזכר לזו"ן:

ודע כי שורש אלו התלת עלמין הוא בבינה שהיא ארץ אדום דמינה נפקו הז"מ לכן נרמזו אלו הג' בשם אהי"ה דאלפי"ן שבבינה כי האלף הוא רומז לעולם הא' שהוא א"ל שד"י מלא גי' אלף וכל האותיות דשם הנז' חוץ מד' אותיות אחרונות כזה א"ל היו"ה גי' נ"ז כמס' א"ל הוי"ה ושאר האותיות פאאד"א גי' פ"ו כמנין אלהי"ם כי כאן הוא תוקף הדינים ועם יו"ד אותיות הנז' גי' צ"ו כמס' א"ל אדנ"י גם קמ"ג עם י' אותיות גי' קנ"ג כמנין א"ל הוי"ה אל אדנ"י דב' עולמות התחתונים. (א"ה ענין זה הובא במ"ש ש"ג ח"ב פט"ו וי"ו וי"ז ורוב ככל הקדמות אלו כבר כתבתים לעיל במ"ב במע' הכא"ף אות ג' ובמע' העי"ן אות ט' ומה שכתב' הוא משום חידוש שנתחדש בה כנז"ל ומה גם משום היחוד לזכירה

שכתוב אח"ז כמו שאכתוב בע"ה וצריך שיהיו כתובים לפניך הקדות אלו כדי להבין היחוד גם במשנת חסידים כתוב שיש לכוין היחוד הזה ביום ר"ה בעלות השחר. ובסה"כ ישן כתב לכוין אותו גם ביוה"כ במוסף ובנעילה בתיבת איה מקום כבודו יע"ש. ועין בשער רוח הקדש ביחוד הזכירה שכתוב שם באורך):

קיט הזכירה תחילה יכוין בגבורה דעתיק שהיא בוצינא דקרדינותא והיא אלהי"ם דההי"ן בריבוע המלובשת במוחא סתימאה חכמה דא"א. ומשם יכוין להמשיך הה"ח והה"ג של הדעת דמוחא סתימאה בין תרין כתפין וימשיך הכתף ימין לאבא והכתף שמאל לאימא וכל א' מהם הם ב' י"ה דיודי"ן ודההי"ן בהכאה והכתר הוא ג' י"ה דיודי"ן ודההי"ן ודאלפי"ן בהכאה גי' כתר. וכן ימשיך להם הארה מהנו"ה דעתיק שהם שם צבאות ואו"א הם ע"ב קס"א ומשם ימשיך לזו"ן אלף אלף למד אלף למד הה אלף למד הה יוד אלף למד הה יוד מם:

יוד הי יוד הה גי' אדני ובהכאה יו"ד פ' ה"י גי' ש' ויו"ד פעם ה"ה גי' ר' ימין:

יוד הה יוד הי גי' אדני ובהכאה יו"ד פ' ה"ה גי' ר' ויו"ד פעם ה"י גי' ש' שמאל ושניהם דהיינו ש' ור' גי' ת"ק כמנין כת"ף וז"ס ב' כתפות:

קכ מוחין דעיבור הם ב' צלמים מלובשים בי"ס דמל' דישסו"ת והם מתלבשים בכלי החיצון דז"א ובתוכו מלובש נרנח"י דנפש ובתחילה נמשך הנפש דנפש ומתלבשת בכלי הראשון של הכבד ומשם מתפשט ע"י הגידין המלאים דם בנה"י דכלי החיצון ובהמשך ט' חדשי העיבור נמשך הרנח"י דנפש ומתלבש הרוח בכלי חיצון של הלב ומשם מתפשט ע"י העורקין הדופקין בנה"י דכלי אמצעי והנח"י:

## דף נו עמוד א

מתלבשים בכלי החיצון דמוח ומשם מתפשטים ע"י הגידין הלבנים בנה"י דכלי הפנימי דז"א נמצא דגם בעיבור יש בז"א עי"מ מתלבשים במל"ך ומשם משתלח פארותיהם ע"י הגידין כנזכר בכל ג' כלי הז"א ולכן גם העובר יש לו כל רמ"ח איברים בכל פרטיהן ואח"ך ביניקה נמשכים ב' צלמים אחרים מלובשים בו"ק דישסו"ת ובתוכם מלובשים הנרנח"י דרוח ונכנסת כסדר הנזכר בנפש ומתלבשים בכלים אמצעים דמל"ך ומשם מתפשטים בחג"ת דג' כלי הז"א וכל אלו הב' צלמים דעיבור ויניק' הם נמשך מחיצוניות דישסו"ת ונקרא מוחין דאחור או אפשר שכל א' מב' צלמים אלו כולל ב' צלמים דחיצוניות ופנימיות שהם אחור ופנים אלא שגם הפנים והפנימי' נק' אחור וחיצוניות:

אח"ך בגדלות נמשך ג' צלמים מלובשים בי"ס דג' פרצו' כח"ב דישסו"ת ובתוכם הנרנח"י ונכנסים על סדר הנזכר בנו"ר ומתלבשים בכלים הפנימים דמל"ך ומשם מתפשטים בחב"ד דג' כלי ז"א נמצא שיש לז"א ג'צלמים דעי"מ מלובשים בג' כלים חיצון אמצעי ופנימי דישסו"ת הנקרא ישסו"ת ובינה מלובש תוך כלים חיצוניים אחור ופנים דכללות רמ"ח איברי הז"א אמנם סבפרטות כל צלם מהם כולל כל הנזכר דבעיבור יש בו עי"מ מלובשים תוך ג' כלי ישסו"ת דהיינו נה"י חג"ת חב"ד דמל' דישסו"ת ומתפשטים בנה"י דג' כלי הז"א והיניקה כוללת עי"מ מלובשים תוך נה"י חג"ת חב"ד דו"ק דישסו"ת ומתפשטים בחג"ת דג' כלי הז"א והמוחין דגדלות כוללין כנזכר עי"מ מלובשים תוך נה"י חג"ת חב"ד דג' פרצופים כח"ב דישסו"ת ומתפשטים בחב"ד דג' כלי הז"א:

באופן דכשאנו אומרים שהעיבור בנה"י ונכנסת הנפש ועיקר גילוייה בכבד ומתפשטת בכלים החיצונים והיניקה בחג"ת ונכנס הרוח ועיקר גילוייו בלב ונגדל הלב וכל כלים אמצעיים והגדלות בחב"ד ונכנסת הנשמה ועיקר גילויה במוח ונגדל המוח וכל כלים הפנימיים אינו מדבר בכללות כי אם בפרטות דהיינו עיבור דכל א' מהם וכן יניקה דכל א' מהם וכן גדלות דכל א' דג' בחי' הכוללים הנזכר:

ודע דכל הה' צלמים הנזכר עם ה' בחי' נרנח"י הנזכר דישסו"ת הנקרא קטנות אחד וגדלות אחד שהם כ"ה בחי' דנשמה כלם מתפשטים בכ"ה פרצופי בינה דז"א ואח"ך לוקח ה' צלמים דאו"א עילאין והם קטנות ב' וגדלות ב' והם כ"ה בחינות דחיה ומתפשטים בכ"ה פרצופי חכמה דז"א. ואח"ך לוקה ה' צלמים דא"א והם כ"ה בחי' דיחידה ומתפשטים בכ"ה פרצופי כתר דז"א כי הו"ק כבר היו שלמים מאליהם שהם כ"ה בחי' דנפש וכ"ה בחי' דרוח וכל הנזכר הוא ע"י ישסו"ת כי א"א שעלה ז"א למעלה מישסו"ת דקודם שעלה הז"א כבר ישסו"ת עלו למעלה ממנו אלא כשמקבל המוחין מישסו"ת במקומם נקרא מוחין דישסו"ת וכשמקבל המוחין מישסו"ת כשהם במקום או"א עילאי נקרא מוחין דאו"א וכשמקבל המוחין מישסו"ת כשכבר עלו למקום א"א נקרא מוחין דא"א דכבר ידעת כי הכלים הם העולים והעצמות נשאר במקומו וכל הצלמים הנזכר הם דחיצוניות הנקרא אחור ואז נקרא שזו"ן עומדים אב"אא דהרי עדיין לא באו רק אחור דיליה ודילה. ואח"ך לוקח ט"ו צלמים אחרים דפנימיות הנק' פנים מישסו"ת ומאו"א וא"א ע"ד הנזכר באחור ואז מתפשטים בפנים. דפנים דכח"ב דזו"ן ואז עומדים זו"ן פב"פ:

ודע דכל צלם כלול ממ"ה וב"ן אלא דצלם דאבא הוא מ"ה דמ"ה וב"ן דמ"ה וצלם דאימא הוא מ"ה דב"ן וב"ן דב"ן ובעת הזוג נתחלפו ולקח אבא המ"ה דב"ן ונתן לאימא ה"ן

דמ"ה ונעשה אבא ממ"ה דמ"ה [שהם חכמות וחסדים דאבא וממ"ה דב"ן] שהם חכמות וחסדים דאימא ושמשו עתה לבינה וגבורה דיליה ואלו הם המוחין המלובשים בנה"י דאבא ואימא נעשית מב"ן דמ"ה שהם בינה וגבורה דאבא ששמשו לה עתה לחכמה וחסדים ומב"ן דב"ן הם בינה וגבורות דידה ואלו הם ד' מוחין מלובשים בנה"י דאימא:

אח"ך כל הב' צלמים הנזכר ניתנים לז"א כי הבן יורש אביו ואמו והוא נותן לבת ומאיר לנקודת הנוקבא מהמוחין שבנה"י דאימא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ויוצאים ההארות הנזכר דרך החזה דז"א ומתפשטים בנקודות הנוק' שנחלקה לי' נקודות וע"י הארה הנזכר נבנית ונעשית פרצוף גמור מהחזה דז"א ולמטה אב"א כי ניתוסף לה ט"ס בכל נקודות מהי' נקודות הנזכר והוא ע"י הכפל של שליש התחתון של ת"ת וב' חסדים דנו"ה והארת פרקין תתאין דמוחין דחו"ב המלבישים בפרקין תתאין דנו"ה דאימא שבנו"ה דז"א נגדלים הכח"ב דילה וע"י הה' גבורות דיסוד דז"א נתקן הדעת נוק' ומל' דילה וכל האורות הנזכר עולים בדרך א' עד שיוצאים כלם מהחזה ונעשים צלם ע"ג רישא דנוק' ואח"ך מתפשט הצלם הנזכר בכל י"ס דנוק' כי לעולם כל בנין פרצוף הנוק' הוא ע"י אחור:

אח"ך בעת הנסירה מסתלקים הב' צלמים הנזכר מז"א ואז החכמות והחסדים שהם הצלם דאבא דהיינו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן נשאר מקיף ע"ג רישא דז"א. והבינות והגבורות עם צלם דאימא שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נכנסים בנוק' שלא ע"י ז"א ועי"כ ננסרת שאינה צריכה לו וגם ננסרו אחורי המל' דט"ס דז"א שהם הם הט"ס דילה שעלו בז"א והיא נשארה נקודה אחת ועתה נגדלה בכל אחורי ז"א ואז עולים למקום אבא ואימא ושם הם מקבלים המוחין דפנים ואז מזדווגים ביאה ראשונה ונותן לה מ"ה דב"ן וזה נקרא רוחא דשדי בגווה ולפעמים נקרא חסדים ולפעמים נקרא גבורות פעם זכר ופעם נוק' פעם מ"ה ופעם ב"ן כי ע"י הרוחא שהוא בירורי הב"ן של חלק הנקרא עצמה שהיא מלך הז' ע"י מתבררין כל שאר בירורי הנשמות דב"ן כי הוא שורש שם ב"ן וכל חילופים הנזכר כלם צודקים כפי מש"ש וזה הזווג נקרא זווג אב"א יען דאם היו במקומם לא היו יכולים אז עדיין לקבל המוחין דפנים והיו עומדים אב"א:

אח"ך נמשך לז"א המוחין דפנים ומזדווגים שנית ונותן לה מ"ה דמ"ה וזה נקרא זווג דפב"פ טיפת ההזרעה מ"ד והראשון הוא לעשותה כלי וכל זה הוא בזווג יעקב ורחל או עם לאה או ז"א ולאה שאז ז"א ונוק' אינם וין בקומתם אמנם בזיווג ישראל [ורחל] שהוא כשזו"ן בקומתם עומדים שוה בשוה כגון במוספי שבת וי"ט אז הוא באופן אחר כי תחילה נבנית פרצוף [הנוקבא] ע"י הארת ב"ן דב"ן כי הארת מ"ה דב"ן שהוא חלקה

מהב"ן הכוללם לא יכלה לקבלו כי חתום הוא תוך נה"י דאבא ובנסירה חצי צלם דאו"א מ"ה דמ"ה וב"ן דמ"ה נשאר מקיף ע"ג ז"א ובינה וגבורה דאו"א שהם ב"ן דב"ן ומ"ה דב"ן חצי השמאל דב' הצלמים נכנסו בנוק' שלא ע"י ז"א וננסרת וחזרה לפנים ובזווג נותן לה הז"א ב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה וטעם שלא היה כן ביעקב ורחל הוא כי יעקב אין בו רק מוחין דנה"י דאבא וא"כ אם היתה מקבלת תחילה בנסי' ב"ן דב"ן ומ"ה דב"ן אח"ך היתה צריך לקבל ע"י יעקב ב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה ויעקב אין לו ב"ן דמ"ה כי הוא בנה"י (דאימא) [דאבא] אמנם ז"א יש לו מוחין מאו"א ויכול הוא ליתן לה על ידו גם כן דמ"ה: